

Tehdaspalokunta sai uuden sammu-
tusauton. Sivu 3.

Verlan Marian
tarina kiinnostaa
filmiyleisöä.
Sivu 4.

Uusia ajatuksia
yhteistyökuvioihin
Kouvojen koripal-
lojoukkueelta.
Sivu 5.

Paperin markki-
noinnin alkutaival
oli dramaattinen
itsenäissä Viros-
sa. Sivu 6.

Vanha leidi aloit-
taa uuden elämän
Kiinassa. Sivu 7.

UPM-Kymmenen
johtokaksikon
Juha Niemelän ja
Martin Granholmin
haastattelu.
Sivu 8.

Paperi- ja sellula-
laboratorio porautuu
paperin ytimiin.
Sivu 10.

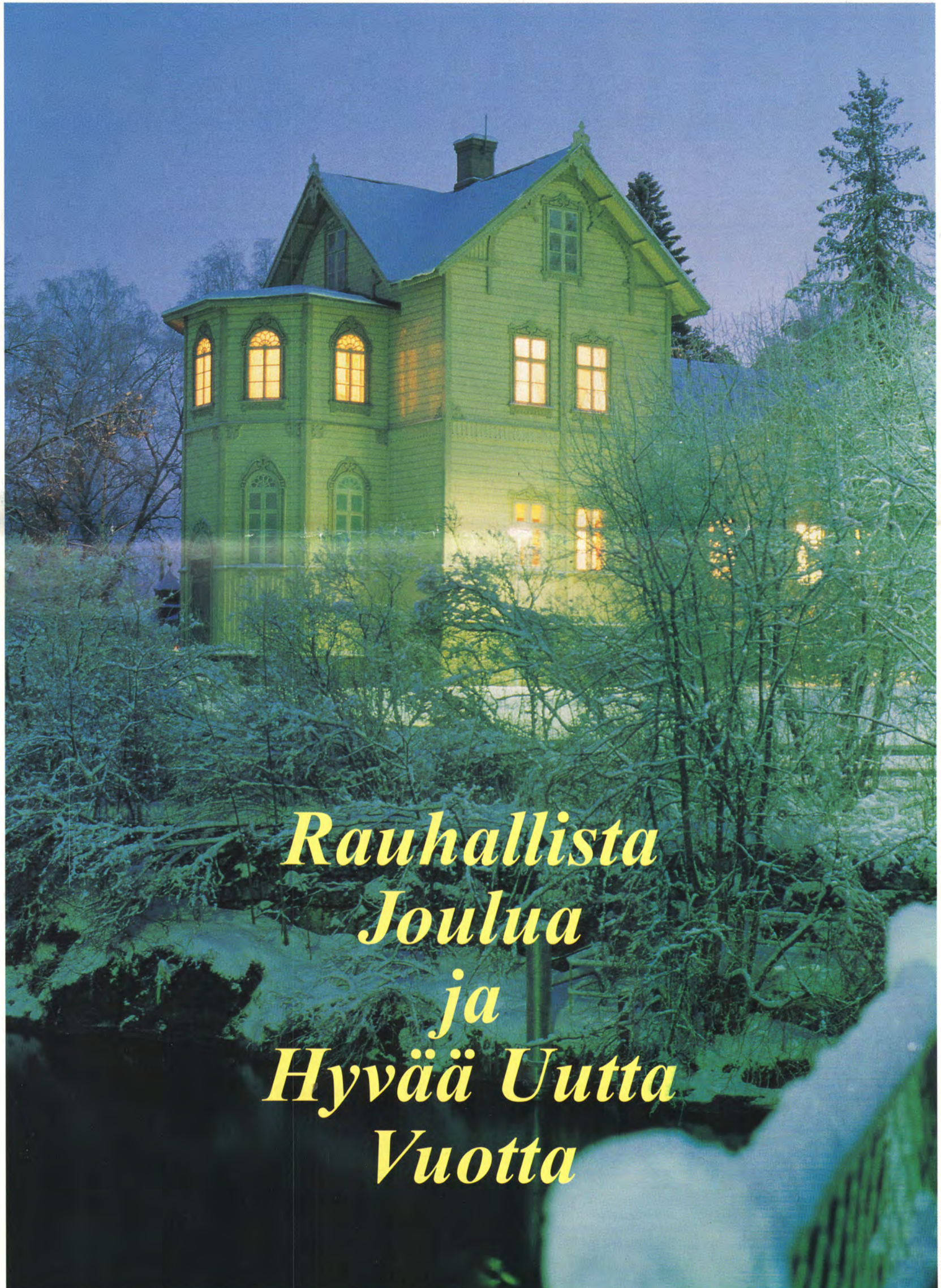
Esko Pukkilan
vuodet mylläristä
ja monitoimimie-
hestä museon-
oppaaksi.
Sivu 10.

100-vuotissäätiö
jakoi tunnustus-
palkinnot. Sivu 12.

Pienelläkin muu-
toksella voi saada
parannusta ai-
kaan. Sivu 13.

Kymin lähettiläänä
Itä-Euroopassa.
Sivu 16.

20.12.1995

*Rauhallista
Joulua
ja
Hyvää Uutta
Vuotta*

POVARI

Puukansan tarinoita

Puuhun on aina liittynyt uskomuksia ja palvontaa. Vuosituhansien saattossa molempia on ilmennyt lähes kaikissa kulttuureissa. Kristinuskon saavutettua laajempaa kannatusta on näihin sekoittunut legendoja, jotka useimmiten ovat olleet sidoksissa Jeesuksen ristinpuuhun. Suomalainen puukansa ei ole tehnyt tästä poikkeusta.

Joulupuusta – kuusesta – on jokaisen toimittajan velvollisuus kertoa oma tarinansa juhlaa lähestyttäessä. Kun toisen leivän syöminen ei ole ominaista Povarille, todettakoon vain, että joulukuusi tunnettiin Saksassa jo 1500-luvulla. Suomessa sen käyttö yleistyi vasta 1800-luvun lopulla. Jääkin kysymään, miksi näin myöhään? Olivatko Hansa-tiet tukossa vai suomalaiset vielä 100 vuotta sitten niin barbaareja, ettei ymmärrystä löytynyt kristillisen symboliikan ykköstähdelle.

Yhtä pimeää kuin on joulunaika Suomen talvessa, yhtä kukkea on juhanus suven kohokohtana. Siinä missä kuusi symbolisoi joulun sanomaa, symbolisoi **koivu** elämää. Koivun varvut – Koivuniemen herra – olivat sopivat välikappaleet, kun elämän perusoppeja, kuria ja nuhteettomuutta, opetettiin lapsille. Tapa, josta tänä päivänä joutuisi syytteeseen. Riistää nyt lapsen itsetuntoa.

Vaivaiskoivun varpuja ei sen sijaan pitänyt käyttää, sillä vanhan uskomuksen mukaan sillä oli piiskattu Vapahtajaa. Rangaistuksena tästä se ei isommaksi kasvakaan ja sillä vitsominen aiheutti vain pahoja seurauksia; myös lapset lakkasivat kasvamasta ja lehmät lypsämästä.

Tärkeäksi puuksi vanha kansa koki myös **lepän**, sillä Jeesuksen ristin uskottiin olevan siitä veistetty. Paha puu oli kuitenkin hyvä pahaa vastaan. Lepävitsoilla voitiin karkoittaa kaikenkarvaiset pahat henget – noidat, taudit jne.

Kristilliset juuret löytyvät niin ikään **pajulta**. Sen vesojen uskottiin peittä-

neen Jeesuksen jalanjäljet hänen vainoojiltaan. Pajun oksia pidettiinkin terveystä ja menestystä tuottavina onnenvälineinä niin ihmisille kuin luontokappaleille.

Myös **pihlajaan** liittyi ristinpuutarinoita ja esivanhempamme kunnioittivat sitä pyhänä puuna. Tältä taikauskolta ei täysin ole välttynyt Povarikaan. Ison kiven päällä seisovan ehkä satavuotisen pihlajan uskon siunaavan kesämökkinä ja kesänviettoni rauhaa. Se tuo samalla mieleeni isäni kertomukset ja ajat, jolloin Suomi oli nykyistä paljon köyhempi, mutta uskoa tulevaisuuteen ja yrittämistä parempaan niin paljon edessä. Kansan suussa taas **haapa** tunnettiin piron koivuna. Jeesuksen kavaltaijan Juudaksen uskottiin näet hirttäytyneen sen oksaan, mistä syystä haavat lehdet vieläkin kirottuna havisevat.

Puu on kiehtonut mieltä ja mielikuvitusta lähes kaikissa alkukantaisissa oloissa eläneissä kansoissa, ei yksin aikoinaan Suomessa. Muinaisegyptiläisillä oli elämänpuun symbolina **fiikus**, intialaisilla **boo-puu** ja kreikkalaisilla **laakeripuu**, joka oli Apollon lempipuu.

Kreikassa puustoa suojelivat erityiset puunhaltijat. Suomessa sama toimenkuva oli metsänneidolla. Tänä päivänä kummatkin on saneerattu työttömyyskortistoon, sillä heidän tehtävänsä ovat omineet erilaiset luonnonsuojelujärjestöt. Mystiikka ei silti ole mihinkään kadonnut. Niinpä Greenpeacen ja kumppaneiden mielestä jopa Keski-Euroopan puupellot ovat suositeltavampaa metsäteollisuuden raaka-ainetta kuin suomalaiset monikäyttöiset, kasvavat ja arktiset olosuhteet huomioon ottaen eliölajeiltaankin monipuoliset metsät. Olisi tässä vanhallekin puukansalle purtavaa.

Hyvää Joulua
ja Valoisaa Uutta Vuotta

Joulu, kaide ja pieni käsi

Helinää helskettä, vilinää vilskettä pienten tiukujen, sanotaan laulun sanoissa. Sitä se on tämän päivän Joulu usealle suomalaiselle. Joulun valot säihkyvät silmäsi sokeiksi. Erilaiset vempaimet ja vimpaimet pitävät meteliä marketeissa.

Sisälläsi on tuska. Ahdistaa! Mietit: tätäkö on Joulu? Purat kiukkaa lähimmäisiisi. Sinkoilet ivasanoja ystäville. Käännät selkäsi tuttavillesi. Mikään ei tunnu auttavan pahaan oloon.

Syydät rahojasi kaikkeen mahdolliseen, tarpeelliseen ja tarpeettomaan. Omituista – sisällä sydämessä tuntuu tyhjältä. Ei kihelmöi iloinen Joulun odotus kaiken metelin ja huiskeen keskellä. Ei kirkaasti valaistuilla kaduilla, ei kaupoissa, ei työpaikalla. Vain yksinäisyys on seuranas.

Yrität näyttää ulospäin miten

mukavaa on, kun Joulu tulee. Eiväthän ystäväsi tiedä, että kaikki on kohdallasi vain teeskentelyä.

Olet eksynyt – olet kuin pieni lapsi. Et tiedä, mihin matkaat oudolla tiellä. Kyselet sisimmässäsi, pidätkö kiinni tyhjästä, onko minulla mitään kaidetta, josta voin pitää kiinni, kun oman elämäni pinta alkaa säröillä?

Huomaat, että hapuilet tyhjää. Tiedät, että jossakin on se kaide, josta voit ottaa tukea, mutta et ymmärrä, et käsitä.

Elämässäsi on kuin virta. Tunnellet sen, mutta et osaa selittää sitä itsellesi. Tiedät vain, että virta on voimakas ja se vie sinua kohti tuntematonta. Valitsetko patorakennelman ja estät puron solinan vai avaatko sydämesi ovet elämän virralle?

Tuntuuko sinusta, että voisit verrata elämäsi Raamatusta löytyvän Jesajan sanoihin. ”Tyhjän

perässä juoksija. Hänen harhautunut sydämensä eksyttää hänet. Ei hän osaa pelastaa itseään, ei sanoa itselleen: petosta! Minun käteni pitää kiinni tyhjästä.” (Jes.

44–20)

Ehkä tänä Jouluna katsot kuvaa pienestä seimenlapsesta, joka syntyi kylmään talliin. Lattialla oli vain olkia ja valona taivaan tähdet.

Taas tuo sama tuttu höpinä, tuumaat.

Mitipä, jos sinä antaisitkin tänä Jouluna ajatustesi käydä uusia uria. Pysähdy kylmään talliin, seimen eteen, edes hetkeksi. Voisiko vastasyntynyt lapsi tuoda sinun sydämeesi rauhan? Uskaltaisitko sinä ottaa isoon käteesi tuon pienen, hennon kätösen? Tuntuuko sormissasi lämpö, joka virtaa lapsesta?

Mietipä sydämesi sopukoissa, voisiko tuo pieni käsi kehdestä ojentuneena olla se kaide, josta sinäkin voisit ottaa tukea. Alkaisiko tuosta kätösestä virta, joka toisi levon ja rauhan ahdistettuun sydämeen.

Uskaltaisitko heittäytyä elämässäsi tuon käden varaan? Kantaisiko se sinua elämäsi matkalle? Avaisiko tuo käsi portin erilaiseen iloon ja riemuun?

Irroitat pienen käden omastasi. Kylmä hiipii takaisin sormiisi ja ahdistus sydämeesi. Olet ymmällä.

Oletko koskaan käynyt Joulukirkossa niin, että korvat kuulevat ja sydän ottaa vastaan? Ehkäpä tänä Jouluna syntyisi pieni sana, pieni siemen, joka vielä joskus kasvaisi elämäsi virraksi, siksi kaiteeksi, josta ottaisit tukea matkatessasi eteenpäin elämässä.

Jospa tästä Joulusta tuleekin erilainen Joulu. Kaikista Jouluis-tasi iloisin ja onnellisin. Ilman tuskaa, ahdistusta ja kyyneleitä. Käsi kaiteesta kiinni pitäen.

Joulun Rauhaa

Tuula Pekkalin

Henkilöstö- rahaston tulevaisuus ratkeaa kevään aikana

Kymin Paperiteollisuus Oy on ilmoittanut johdon ja henkilöstön yhteiskokouksessa 5. joulukuuta 1995, että tämänhetkiset laskentasaännöt voittopalkkion maksamisesta ovat voimassa 30.4.1996 saakka. 1.5.1996 alkaen tullaan noudattamaan uutta järjestelmää, joka neuvotellaan siihen mennessä.

Henkilöstörahaston tulevaisuus ratkeaa kevään aikana. Rahaston tehtävänä on jakaa voittopalkkioerät rahaston jäsenille. Rahasto menettää merkityksensä, jos voittopalkkiota ei enää saada.

Kuitenkin henkilöstörahaston pitkäaikaissiioitukset ja keväällä 1996 yhtiöltä tuleva voittopalkkioerä sekä ensi vuoden neljältä ensimmäiseltä kuukaudelta tuleva mahdollinen voittopalkkioerä pitää hoitaa rahaston sääntöjen mukaisesti.

Päätökset rahaston toiminnan jatkumisesta sekä jatkumisen pituudesta tekevät rahaston valtuutetut ylimääräisessä kokouksessaan kevään 1996 aikana.

Henkilöstörahastolain muutoksista aiheutuvat muutokset rahaston sääntöihin pitää hoitaa asianmukaisesti, jotta rahasto voi kesällä 1996 jakaa ensimmäisen erän varoista jäsenille.

Kymin tehdaspalokunta esitteli uuden sammutusauton luovutustilaisuudessa kalustoa myös historiansa ajalta. Taustalla tuliterä sammutusauto sekä 1938-mallinen Sisu. Vanhin sammutusasu on 30-luvulta (vasemmalla), oikealla viime vuonna käyttöön otettu puku.

Kymin tehdaspalokunta sai uuden sammutusauton

Kymmin Paperiteollisuus Oy:n tehdaspalokunta on saanut käyttöönsä uuden sammutusauton, joka kuluvan vuoden lopussa korvaa palokuntaa pitkään palvelleen, vuoden 1960 mallisen Volvon. Hankinta on erittäin merkittävä Kymin tehdaspalokunnalle, joka vastaa yhtiön tehdasalueiden palontorjuntatyöstä sekä avustaa tarvittaessa kaupungin palolaitosta palo- ja pelastustoimissa. Sammutusauton alustan toimitti Oy Scan Auto Ab ja koritöistä vastasi Carrus Kiitokori Oy Kausalasta. Auton vesisäiliön tilavuus on 2 800 litraa. Peräpumpun teho on 2 500 litraa minuutissa omasta säiliöstä ja 3 300 litraa ulkopuolisesta vesilähteestä.

Uusi auto on varustettu automaattivaihteistolla, tasauspyörästäön lukitsemalla, ABS-toimisilla täyspainel-majarruilla sekä vakaajilla edessä ja takana. Sähkötoiminen hälytyslaite on varustettu kaiuttimella, mikrofonilla ja radiopuhelinliitäntävalmiudella.

Auto, jonka hinta on noin 1 miljoonaa markkaa, on hankittu yhteistilauksena Kaukas Oy:n Voikkaan paperitehtaan tehdaspalokunnan vastaavanlaisen uuden paloauton kanssa.

Auton luovutustilaisuudessa 30.11. Kuusankoskella olivat läsnä Kymiltä johtaja **Teuvo Karhu**, suojelupäällikkö **Lasse Koivikko**, teollisuuspalopäällikkö **Reino Kinnunen**, 1. palomestari **Juhani Karvonen**, 2.

palomestari **Reijo Pehkonen**, varapalomestari **Leo Puljava** ja kalustonhoitaja **Erkki Salminen**. Scan Autoa edusti **Dan Lindholm** ja Carrus Kiitokoria **Mikko Auvinen**.

Johtaja Teuvo Karhu totesi luovutustilaisuudessa auton hankinnan olevan merkittävä osa laajempaa turvallisuuden kehittämishanketta Kymin Paperiteollisuus Oy:ssä. Parhailaan yhtiölle on valmistumassa Kuusanniemen alueelle moderni kulunvalvontajärjestelmä sekä uusi vartiointi- ja hälytyskeskus. "Hälytyskeskuksen yhteyteen myöhemmin rakennettava paloasema parantaa huomattavasti alueen paloturvallisuutta ja kohottaa palokuntamme toiminta- valmiutta."

PK 8:LLA JO KÄYTÖSSÄ Paperikoneen puristinosalla synteettisen keskitelan aikaan

PK 8:LLA otettiin joulukuun alussa käyttöön Kymin paperitehtaan ensimmäinen synteettisestä materiaalista valmistettu puristinosan keskitela. PK 9:lle vastaavanlainen tela asennetaan jouluseisokissa. Uusi telamateriaali korvaa perinteisen graniittitelan.

Kymin paperitehtaalla synteettisen puristinosan keskitelan käyttöön siirtyminen on välttämättömyys ajonopeuksien noustessa yhä suuremmiksi, jolloin graniittitelojen särkymisvaara on ilmeinen. Uusi telamateriaali poistaa myös työturvallisuusriskit, jotka ovat mahdollisia kivitelojen särkyessä.

Uuden telan runkorakenteen on toimittanut Valmet ja TopRock -nimisen pinnoiteaineen Scaba-Kern. Hienopaperikoneiden perinteisille kivikeskitoille on annettu nopeusrajaksi 1 200 metriä minuutissa, mutta uudella pinnoitteella ei ole tällaisia nopeusrajoituksia. Myös telan runkorakenne on nykyistä graniittitelaa uudempi mallia.

Käyttökokemukset paperitehtaan ensimmäisestä synteettisestä keskitelasta ovat PK 8:n tuotantopäällikkö **Timo Johanssonin** mukaan myönteiset. Uuden telan eduksi hän luettelee vähäisen rikkoutumisvaaran, mikä parantaa työturvallisuutta, ja antaa mahdollisuuden lisätä paperikoneen nopeutta.

Johansson jatkaa, että paperirainan irtoamisominaisuudet uudella pinnoitteella ovat verrattavissa tämänhetkisten ajokokeusten perusteella graniittitelaa. Telan ajettavuudessa tarkkaillaan erityisesti sen mukautumista prosessin kemiallisen tilan muutoksiin, joiden aikana rainan irtoaminen saattaa vaikeutua.

Johanssonin mukaan uuden telan ansiosta päästään seisokin jälkeen normaali tuotantoon huomattavasti aikaisempaa nopeammin, koska koneen höyrylaatikko pystytään ottamaan heti käyttöön. Tätä ei ole aikaisemmin voinut tehdä, sillä nopeat lämpötilan muutokset olisivat saattaneet rikkoa graniitin. Pienellä alueella tapahtuneet telan vioittumiset voidaan niin ikään korjata nopeasti paikan päällä telaa irrottamatta. Tämä on huomattava etu kivitelaa verrattuna, jonka rikkoutuminen voi aiheuttaa koko telan irrottamisen ja vaihdon.

Paperitehtaalla uskotaan, että uudella telalla pystytään ajamaan kivitela pidempi aika ennen hiontaa. "Joillakin tehtailla synteettistä telaa on ajettu jopa vuosi, kun kivitelan ajoaika on jäänyt 6-8 kuukauteen. Aika ja kokemukset näyttävät lähitulevaisuudessa, onko telan ajoajan pidentäminen meillä mahdollista."

Maailmalla synteettisten keskitelojen käyttö on yleistä suurinopeuksisilla paperikoneilla. Myös usealla konsernin tytäryhtiöllä on jo käytössään synteettisiä keskiteloa.

Tietokoneet avustavat puunkuljetuksia

Yhtyneet Paperitehtaat -konsernin metsäosasto UPM-Metsä on ottanut koko toiminta-alueellaan käyttöön atk-pohjaisen hankinnan- ja kuljetus-tenohjauksjärjestelmän. Se on maasamme ensimmäinen, jolla ohjataan puunkuljetuksia toiminta-alueen kaikille tehtailla ja sahoille.

Kehitystyötä on tehty kolmen vuotta. Päivittäiseen käyttöön järjestelmä, joka on saanut nimekseen Haku, on otettu vaiheittain tämän vuoden aikana. Uusi järjestelmä vähentää puutavara-autojen ajoa tyhjänä, ja puunhankinta metsästä tehtaalle tehostuu.

Raflatacin tehdaslaajennus Nancyssä valmistunut

UPM:n tarralaminaattia valmistavan Raflatacin Nancyssa tehtäällä Ranskassa on valmistunut 106 miljoonan markan investointiohjelma. Ohjelman ensisijainen tavoite on toimitusvarmuuden ja nopeuden parantaminen. Myös tehtaan tuotanto kasvaa ja liikevaihto kohoaa.

"Investointiohjelman lähtökohtana on ollut tarralaminaatin toimitusajkojen lyheneminen ja tilausten koon pieneneminen", sanoo Raflatac-tulosyksikön johtaja **Juhani Strömberg**. Toimitusten tulee useissa tapauksissa olla asiakkailta 24 tunnin sisällä tilauksesta. Uudella automaati-

tivarastolla on toimitusvarmuuden parantajana ja nopeuden lisääjänä hyvin tärkeä asema. Tulevaisuudessa yhä suurempi osa tuotannosta myydään suoraan asiakkaille automaattisesti, 2 200 rullapaikkaa käsittävistä tehdasvarastosta.

Uudella laminoitukoneella voidaan valmistaa joustavasti erikoislaatuja ja pienempiä tilauseriä. Nykyinen suurempi laminoitukone keskittyy isoihin tilauksiin, jolloin sen tuotantokyky kasvaa.

Uuden arkkileikkurin ansiosta Nancyssa tehdas voi ryhtyä valmistamaan tarralaminaattia arkkeina.

"Etikettien raaka-aineena käytettävän tarralaminaatin kulutus kasvaa nykyisin 6-8 prosenttia vuodessa", kertoo Strömberg. Alalle on kuitenkin tunnusomaista varsin kireä kilpailu. Se johtuu kysynnän heikkenemisestä tänä vuonna normaalista yli 10 prosentin vuosikasvusta alle kymmeneen prosenttiin. Nancyssa tehtaan tuotanto markkinoidaan lähinnä Keski- ja Etelä-Eurooppaan.

Nancyssa tehdas, Raflatac S.A., käynnistyi vuonna 1991. Se kuuluu Yhtyneiden Paperitehtaiden Raflatac-tulosyksikköön.

KUVA: KIMMO REKIMIES

Helvi Kauvatsalo (oik.) oli varsin tyytyväinen ohjaaja Heikki Jokiniemen ja näyttelijä Sirkka Seitun tulkintaan hänen Maria-mummostaan, joka työskenteli Verlan pahvitehtaalla yli 50 vuoden ajan.

Verlan Marian tarina kiinnostaa filmiyleisöä

taan tehtaan pahvinlajittelijana.

Marian työpaikka on säilynyt samanlaisena kuin se oli hänen päivinä; museovieraat voivat omakohtaisesti tunnustella Marian jättämiä jalanjälkiä, jotka ovat pysyvästi syöpyneet lajittelusalin jyrkään puulattiaan.

Maria työskenteli Verlan tehtaalla vuosina 1884 – 1936 eli kaikkiaan 51,5 vuotta. Hän tuli tehtaan palvelukseen 25-vuotiaana ja oli jo 77-vuotias jäädessään eläkkeelle. Työelämästä luopuminen ei ollut Marialle helppoa, mutta hän suostui jäämään eläkepäiville tehtaalla ylimääräin annettua vakuutuksen, että hänet haetaan apuun, jos lajittelussa tulee ruuhkaa tai muita ongelmia. Marian eläkevuodet rakkaassa kotimökissänsä tehtaalla tuntumassa jäivät kuitenkin vähäisiksi, sillä hän kuoli 1942.

Elokuvassa nähdään näytellyjä vällähdyksiä Marian elämänsä kahden eri patruunan aikakaudelta. Aluksi eletään 1890-lukua ja filmin loppupuolella siirrytään 1920-luvulle. Maria käyttää elokuvassa kolmea eri kieltä: suomea hän puhui äidinkielenään, ruotsia isänkielenään ja venäjää hän oli oppinut oltuaan en-

nen tehtaalle tuloaan piikatyttönä Pietarissa.

Filmi päättyy Marialle omistettuun koskettavaan runoon, jonka puolalainen kirjailija **Boleslaw Fac** kirjoitti vierailtuaan ulkomaisen kirjailijaryhmän kanssa Verlassa kesällä 1994. Runon suomennos on anjalankoskelaisen **Kirsti Sirasteen** tekemä.

Elokuvan puuhamiehet johtaja **Eero Niinikoski** Kymin Paperiteollisuus Oy:stä ja elokuvaaja **Heikki Jokiniemi** J-Filmi Ky:stä toteavat, että samalla kun Verlan Maria -filmi on huomionosoitus teollisuudessa työskenteleville naisille ja ylipääntään kymenlaaksoiselle teollisuusperinteelle, se on myös maakunnan elokuvantekijöiden panos 100-vuotiaan elokuvan juhluksi. Verlan Marian tekemiseen osallistui kaikkiaan n. 80 henkilöä eri puolilta Kymenlaaksoa.

Elokuvan keskeisissä rooleissa ovat **Sirkka Seittu** (Maria), **Veijo Peltola** (mestari Kronholm) ja **Aulis Forssell** (patruuna Kreidl). Seittu ja Peltola ovat pitkäaikaisia Kouvolan Teatterin näyttelijöitä ja Forssell on kuulunut Kuusankosken Teatterin kantaviin voimiin vuosikaudet. Keskeinen osuus elokuvassa on myös kertojalla, jona toimii kuusankoske-

laissyntyinen akateemikko **Eeva-Kaarina Volanen**.

Filmin musiikin on säveltänyt ja sovittanut kouvolaalainen opettaja ja kuoronjohtaja **Jouko Törmälä**. Muusikot ovat Pohjois-Kymen Musiikkiopiston opettajia. Elokuvan lavasteita vastasivat anjalankoskelaiset **Seppo, Leena** ja **Tero Pukki**. Puvusta huolehti kouvolaalainen **Kirsi Nieminen**.

Verlan Marian käsikirjoituksen ja selostustekstin on laatinut Kuusankoskella vapaana toimittajana työskentelevä **Pia Lindroos**. Kuvauksesta ja ohjauksesta vastasi kouvolaalainen Heikki Jokiniemi, joka vietti elokuvan ensi-esityksen aikoihin myös 40-vuotistaitelijajuhlalla valo- ja elokuvaajana. Filmin tuottajana on toiminut Eero Niinikoski Kymiltä.

Verlan Maria -elokuva on pääosin mustavalkoinen ja se kestää 18 minuuttia. Filmistä on olemassa 35 mm:n elokuvateatterikopio, 16 mm:n kaitafilmikopio ja VHS- sekä Beta-videoversiot. Elokuvaa koskeviin tiedusteluihin vastaavat Kymin viestintäosastolla **Terttu Niilo-Rämä** puh. 2167 tai **Helena Mauno** puh. 2170.

PERUSTUTKIMUSTA TEHTIIN KYMILLÄ

Kaukas mukana kasvisteroleiden hyötykäytön kehittämässä

Raision Yhtymä toi äskettäin markkinoille maailman ensimmäisen kasvisteroleimargariinin, Benecolin. Tuotteella on todettu olevan positiivisia vaikutuksia kolesteroliaineenvaihduntaan.

Benecolin markkinointia edelsi Kaukaan kemiallisen tehtaan ja tutkimuskeskuksen seitsemän vuotta kestänyt kehitystyö Raision Yhtymän sekä professori **Tatu Miettisen** ja lääketiet. lis. **Hannu Vanhasen** kanssa. Tavoitteena oli suomalaisten kasvisteroleiden hyödyntäminen kotimaisissa kasvirasvoissa.

Kaukaan kemiallinen tehdas on eristänyt kasvisteroleita puusta jo usean vuoden ajan. Laajan, Pohjois-Karjalassa toteutetun väestötutkimuksen mukaan ns. sitostanoli on tehokas kolesterolia alentava kasvisterolei. Sen vaikutuksen on todettu olevan pysyvää ruokavalion sisältäessä päivittäin noin kaksi grammaa sitostanolia.

Pohjois-Karjala -tutkimuksen tu-

lostojulkistamistilaisuudessa professori Miettinen ja professori **Pekka Puska** Kansanterveyslaitokselta totesivat kasvisteroleiden olevan kasvikkunnassa esiintyviä yhdisteitä, jotka rakenteellisesti muistuttavat kolesterolia. Tutkijoiden mukaan niiden vaikutuksia on tutkittu 1950-luvulta alkaen.

Kuusankoskella tutkittiin 1960-luvulla

Oman vaikutuksensa sterolitutkimuksiin on antanut myös Kymin tutkimuskeskuksen eläkkeellä oleva johtaja **Pauli Paasonen**.

"Kuusankoskella sterolitutkimus tapahtui 1960-luvulla tutkittaessa koivua sulfaattisellun raaka-aineena. Ennen koivusulfaatin valmistuksen aloittamista Kuusanniemessä tehtiin tutkimuslaboratoriossa suuri määrä kokeita käyttäen raaka-aineena koivua."

Tutkimukset osoittivat Paasonen mukaan, että sellun kuituaineksen lisäksi koivu sisälsi myös muita ennen tuntemattomia kemiallisia aineita, jotka olivat hyvin haitallisia massan laadulle.

"Ennen pitkää osoittautui, että samat mikrobit, jotka kykenivät hävittämään koivun lisäaineita käyttivät ravinnokseen myös hiilihydraatteja. Se merkitti sellunsaannon putoamista ja massan laadun heikkenemistä."

Koivua pidettiin vielä tuohon aikaan lähinnä polttopuuna, joten ei tiedetty, minkälaisen aineiden kanssa oltiin tekemisissä. Pauli Paasonen sai mahdollisuuden tehdä väitöskirjan ko. aineista. Hänen tutkimusehdotuksensa hyväksyi silloinen Kymi-yhtiön toimitusjohtaja, vuorineuvos **K.E. Ekholm**. Aputyövoiman sekä ulkopuolisten erikoislaitteiden käytön mahdollisti Suomen Luonnonvarain Tutkimuslaitos, joka halusi lisätä koivun käyttöön liittyvää tutkimusta.

Työn aikana osoittautui, että kun

tuoretta koivupuuria käsiteltiin liuotimilla kuten esimerkiksi eetterillä tai asetonilla, liukenivat mainitut koivua-aineet.

Latvassa enemmän

Öljymäistä tuotetta liukeni 2 – 4 prosenttia puun painosta; hieskoivusta runsaammin kuin rauduskoivusta ja latvasta enemmän kuin tyvestä.

"Kun aineen jakaminen eri aineisiin onnistui käyttäen kehittyneitä analyysimenetelmiä ja osin rakenteet selvitettiin, oli eräs luonnonsalaisuuskoivun osalta selvitetty."

Pauli Paasonen kertoo, että yhdenmukaisuus koivusta löydettyjen ja ihmisenä olevien rasva-aineiden välillä on hämmästyttävä.

"Kiinteiden ja tyydyttämättömien rasvahappojen merkityksestä ihmiselle on keskusteltu paljon. Näitä molempia happoja esiintyy myös koivun rasva-aineissa."

"Mielenkiintoinen oli löydös, joka osoitti, että koivussa sitosteroli oli yli 80-prosenttisesti kiinnittynyt tyydyttämättömän pellavaöljyhapon kanssa antaen sitosterolihidisteelle hyvän rasvaliukoisuuden. Tähän liukoisuuteen perustuu uusimpien lääketieteellisten tutkimusten mukaan sen teho ihmisen kolesterolitasoa alennettaessa."

Koivun rasvoja ovat myös glyseridit, joissa rasvahapot ovat ihmisrasvojen tapaan kiinnittyneet glyseriiniin.

Männyn kohdalla tällaista "ihmisläheistä" vertailua ei Paasonen mukaan voida suorittaa, koska mänty ei kasvisteroleiden ohella sisällä rasvahappoja, vaan ihmiselle vieraita hartsihappoja.

Koivun sterolihidiste hajoaa Paasonen mukaan sulfaattiteitossa rakennosikseen sitosteroliksi ja pella-

vaöljyhapoksi. Väitöskirjan valmistuksen jälkeen tiedettiin, miten koivun rasva-aineet käyttäytyivät sellua valmistettaessa, mitä jää massaan ja mitkä poistuvat mustalipeän mukana.

"Kun Kuusanniemessä alettiin vuonna 1964 valmistaa sekä mäntyettä koivusellua, yhdistettiin keitoista tulevat mustalipeät. Syntyvän ns. sekasuovan talteenottamiseksi on kehitetty uuttomenetelmä, jossa sekasuopaa käsitellään liuottimilla. Kuusanniemessä talteenottomenetelmää ei kuitenkaan ole sovellettu."

Kaukaan kemiallisen tehtaan vapaa eristämiskapasiteetti sitostanolina on nykyään yli 30 tonnia vuodessa. Kyseinen määrä riittää kotimaisen kysyntään ja se vastaa liikevaihtoa noin 15 miljoonaa markkaa vuodessa.

Fil.tri. Pauli Paasonen väitöskirjassaan vuonna 1966.

KUVA: KYMIN ARKISTO

KYMIN YHTEISTYÖKUVIOIHIN

Kouvojen koripallojoukkueen ja Kymin Paperiteollisuus Oy:n välisen yhteistyösopimuksen yksi keskeinen osuus, joukkuepelivalmennus Kymin esimiehille on käynnistynyt hyvin.

Kouvojen päävalmentajan **Risto Piiparin** ja joukkueen kapteenin **Jukka M. Toijalan** ajatuksia on loppusyksyn mittaan käynyt kuuntelemissa puolensataa henkilöä.

Näiden työajan ulkopuolella pidettävien tilaisuuksien anti on todettu hyödylliseksi. Useaa kymiläistä on viehättänyt mm. se, että ”nämä kaverit tekevät niin kuin puhuvat, eivät kä konsulttien tapaan esitä vain teoriaa.”

Urheilun ja työelämän joukkue-työskentelyjen yhtäläisyydet ovat tulleet tutuiksi valmennukseen osallistujille.

Toisaalta Jukka Toijala on muistuttanut siitä, miten paljon huippu-urheilijan elämä eroaa tavallisen työssäkävijän päiväohjelmasta.

”Viikottain harjoituskautena on 7 – 12 harjoitusta, pelikautena 7 ja lisäksi 2 – 3 peliä. Tämä merkitsee sitä, että jokaisella pelaajalla on harastuksensa vuoksi vuodessa noin 400 lähtöä kotoa – normaalin työn tai opiskelun lisäksi.”

Johtaja **Eero Niinikoski** puolestaan huomauttaa, että kymiläiset joutuvat työssään kahdenlaiseen kilpailutilanteeseen. Konsernin sisällä joudutaan kilpailemaan investointimarkoista, maailmanmarkkinoilla tehokkaita kilpailijoita vastaan.

Testaa itse samankaltaisuudet

Seuraavassa pieni osa ajatuksista, joita koripallojoukkueen valmennusjohto ja kapteenit pitävät menestymisen kannalta tärkeinä. Voit itse rukata ne näkemykset, jotka mielestäsi sopivat myös työelämään.

Joukkue on yhtä hyvä kuin sen heikoin lenkki. Jos joku lenkeistä ei pidä, ei joukkueen tulos ole paras mahdollinen.

Jos hoitaa oman roolinsa hyvin, on tärkeä joukkueelle, vaikka ei tee pistettä.

Roolit syntyvät useimmiten itsestään, mutta ne myös vaihtelevat. Eri otteluissa voivat roolit olla erilaiset. Roolien ylläpito on valmentajan tehtävä.

Ryhmässä on sekä muodollisia että epämuodollisia rooleja. Muodol-

liset määrätään ja sovitaan, epämuodolliset syntyvät vuorovaikutuksen tuloksena.

Kaikkien – pelaajien, valmentajien, joukkueenjohtajien, hierojien – pitää kokea olevansa arvostettuja. Heidän kaikkien on toisaalta hoidettava työnsä hyvin.

Asema joukkueessa täytyy hankkia ja muotoutuu suoriutumisen mukaan. Arvojärjestystä ei ole – mutta valmentajan sanaa uskotaan.

Sisäisen hengen rakoilemiseen pitää reagoida jo ennen kuin ongelmia tulee.

Jos joukkueeseen hankitaan uutta pelaajaa, joukkue vaikuttaa valintaan. Uusi pelaaja aistii joukkueen hengen heti.

Henkinen puoli on tärkeä. Suomen mestariksi ei tulla, ellei pää ole kunnossa, puhumattakaan kovemmista sarjoista.

Pelaamiseen täytyy keskittyä ja ajatukset pitää taktiikassa – vaikka joku löisi nyrkillä naamaan. Tässä auttaa kokemus.

Siviiliasiat heijastuvat pelaamiseen, kuten myös keskittymistä haittaavat yksityiskohdat. Vääränvärisen urheilujuoma saa keskittyneen pelaajan pois tolaltaan – siksi huolto on tärkeää.

Harjoituksissa tehtyä työtä ei vesitetä peleissä – vaikka kotona olisi saatu tiskirätistä.

Kapteenin työ

Kapteenin pitää laittaa itsensä sataprosenttisesti peliin – itse olen aina täysillä mukana (Jukka Toijala).

Kapteenin pitää olla hyvä pelaaja – arvostus tulee pelillisten ansioiden kautta. Luonteen pitää olla kova.

Kapteeni voidaan valita äänestämällä, mutta se ei ole hyvä tapa; voi syntyä kuppikuntia.

Kapteenin pitää tulla toimeen valmentajan kanssa, koska joukkuetta koskevien viestien pitää tulla perille valmentajalle.

Valmentajan vaikeudet

Tiukassa paikassa katseet kääntyvät valmentajaan – jos hänellä on sormi suussa, ei mistään tule mitään.

Unelmaa täytyy lähteä ruokkimaan, kun joukkueen linjaa vedetään. Muuten tahkoa väännetään turhaan – ei tule muuta kuin känsät käteen.

Urheilussa haaste on itsensä hallit-

KOUVOJEN KORIPALLO-JOUKKUEELTA

Päävalmentaja Risto Piiparin (oik.) ajatuksia joukkueen johtamisesta kuuntelemissa Aki Pekkanen (vas.), Risto Ollikainen, Pekka Manno, Seppo Puro, Ilkka Kuparinen ja Kari Munne. Jutustelun ohessa seurataan harjoituksia – tilaisuuden alkuosa vietettiin luokkahuoneessa.

KUVA: RELJO VIRTÄ

seminen: on iloa, epävarmuutta, turhautuneisuutta, tuskaa ja taistelua. Vaaditaan sekä fyysistä että henkistä kuntoa.

Ihmisen suurin keksintö ei ole tuli, pyörä tai muu näkyvä asia. Se on sovitettu yhteistyö.

Yhden täytyy palaa, jotta muut syttyisivät. Jos palamisen halua ei ole, ei hommasta tule mitään.

Valmentajalla on oltava paras näkemys ja suurin kokemus. Synnynäisellä valmentajalla on näkemys ja

kyky saada muut innostumaan.

Valmentamisessa on tuhansia tapoja – on löydettävä oma.

Valmentaja muokkaa joukkuetta muottiin, joka vallitsee hänen arvo-maailmassaan. Minä valmennan myös tulevaan elämään.

Jos valmentaja ei osaa neuvoa mitä tehdään, saa kapteeni päättää.

Pelaajia pitää johtaa rivistä – ei ole parempaa keinoa johtaa kuin omalla esimerkillään. Suomalaisia ei äksee-ramalla saa mihinkään.

Suosimalla yhtä lyöt samalla toista.

Auktoriteettia ei ole, jos ei osaa mitään.

Sinä päivänä kun ajatellaan, että osataan kaikki, saadaan turpaan ja pahasti.

Perusideoiden pitää olla yhteisesti hyväksytyjä ja pelisysteemien niin yksinkertaisia, että jokainen pystyy ne toteuttamaan.

Kymin Paperiteollisuus Oy:n tehdaspalokunta juhli 90-vuotista toimintaansa Kymin Kerholla lokakuun 21. päivänä perhejuhlan merkeissä. Juhlan tervehdyssanat lausui **Teuvo Karhu** ja katsauksen viimeisen kymmenen vuoden toimintaan esitti **Leo Puljava**. Tanssin ja virallisen ohjelman lomassa juhla vieraita viihdytti taikuri **Markku Purho**.

Katsauksessaan Leo Puljava toteaa, että 1990-luvulla ovat tapahtuneet TPK:n historian suurimmat muutokset: Kymintehtaan Tehdaspalokunta ry perustettiin, jolloin sammutustoimi ja vapaa-ajan toiminta erotettiin toisistaan. Kuusankosken kaupunki perusti oman puolivakinai-

Tehdaspalokunta täytti 90 vuotta

sen palokunnan ja teki Kymin Paperiteollisuuden kanssa uuden sammu-tussopimuksen. **Reino Kinnusesta** tuli uusi tehdaspalopäällikkö ja Säkälän lava purettiin. Vuonna 1993 koettiin myös Kymin tehdaspalokun-taa syvimmin ja raskaimmin kosket-tava sammutustehtävä: hakekuljetti-mien palo.

Juhlissa luovutettiin palokunnalle runsaasti ansiomerkkejä ja palkinto-

ja. Suomen Pelastusalan Keskusjär-jestön ansioristin sai Reino Kinnu-nen ja ansiomitalin **Perttu Kero** ja **Juha Laakso**.

Kymen läänin Pelastusalan Liitto ry:n ansioristi luovutettiin **Juhani Karvoselle** ja ansiomitali **Jouni Hyy-tiäiselle, Jari Kinnuselle, Lassi Kuk-kolalle, Raimo Mäkiselle, Veijo Nie-melle, Pertti Nikanderille, Pekka L. Pöysälle, Pertti Ruttoselle, Erkki**

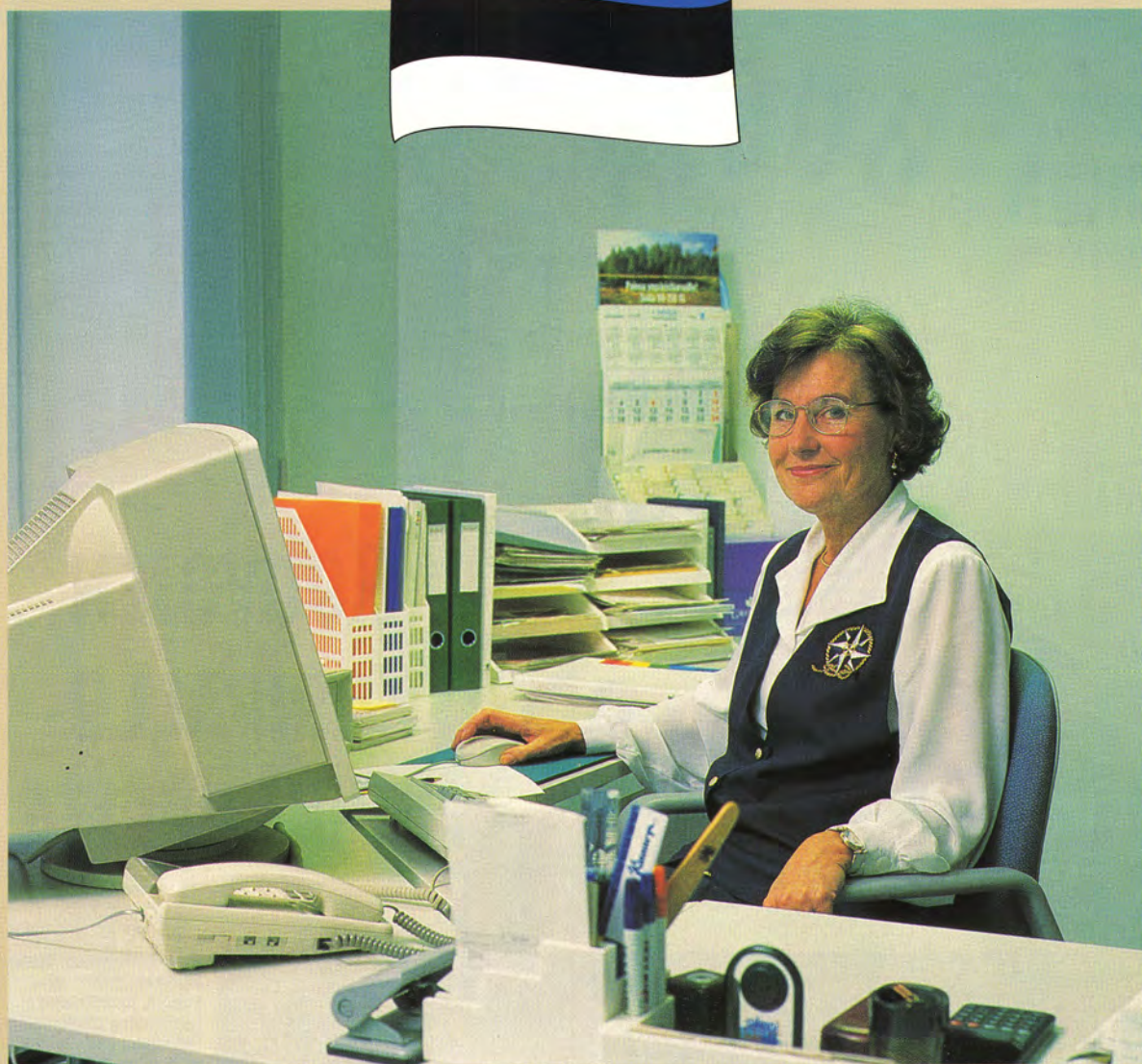
Salmiselle, Pekka Sipiläiselle, Juha Skytälle, Hannu Ståhlhandille ja Ari Wahlbergille.

Suomen Palopäällystöliitto ry:n ansiomitalin saivat **Timo Harlin, Rei-jo Pehkonen, Leo Puljava ja Vesa Värri**.

Tehdaspalokunnan palvelusvuosi-mitalit saivat **Jari Kinnunen** (15 vuotta), **Perttu Kero** (10 vuotta) ja **Veijo Niemi** (10 vuotta).

Untolahti.

Tehdaspalokunnan toiminnan kat-sotaan alkaneen elokuussa 1905, jol-loin Kymiyhtiön johtokunta antoi in-sinööri **Alvar Brejlinille** tehtäväksi palokunnan perustamisen. Palokun-nan valmistava kokous pidettiin syyskuussa. Toimintansa alusta läh-tien sekä Kymintehtaan, että vuotta myöhemmin perustettu Voikkaan tehdaspalokunta huolehtivat myös Kuusankosken sammutustoimesta. Vuoden 1991 alussa Kuusankosken sammutustoimi siirtyi kunnalliselle palokunnalle ja tehdaspalokunnat saattoivat keskittyä tehdasalueiden palosuojeluun ja tarvittaessa avusta-maan kunnallista palokuntaa.

Aasa Lepik uskoo myynnin kasvavan edelleen, mutta ei yhtä rajusti kuin tähän asti.

HAASTATTELU: REIJO VIRTÄ, KUVAT: KIMMO REKIMIES

Paperin markkinoinnin alkutaival ITSENÄISESSÄ VIROSSA oli täynnä dramaattisia käännteitä

”Joskus ihmettelen, onko Viron oman rahan saamisesta vasta kolme vuotta”, mietiskelee Kymmene Baltica -edustuston toimistopäällikkö **Aasa Lepik** avaran, vaaleansävyisen työhuoneensa sohvalla.

Paitsi ajallisesti, on neuvostokausi Kymmene Baltican lähellä myös paikallisesti. Edustuston uudet toimitilat on saneerattu tehdasrakennukseen, jossa aikaisemmin valmistettiin huippuelektroniikkaa Neuvostoliiton sota- ja avaruusteollisuudelle.

Kun uudistetuista tiloista siirtyi saneeraamattomaan rakennuksen osaan, löytyy hilseilevien seinien ympäröimästä hallista sotkun keskeltä epämääräisen näköinen, piirilevyjä sisältävä laatikko. Talon isännöitsijä – entinen elektroniikka-alan tohtori – tunnistaa sen sotilaselektronikan kalibrointilaitteeksi.

Tähän hetkeen vienyttä kehitystä alkoi siitä, kun Neuvostoliitossa ryhdyttiin puhumaan glasnostista, muistelee Aasa Lepik.

”Virossa alettiin heti pohtia, kuin-

ka syvälle avoimuus voi ulottua”, kertoo Aasa.

”Ensiksi kukaan ei uskonut, että alullepantua glasnostia ei voi pysäyttää. Se kuitenkin jatkui ja paljasti uusia kerrostumia neuvostojärjestyksessä.”

”Sitten ajattelimme, että avoimuudessa joko mennään pohjaan saakka tai se katkaistaan jyrkästi – vaikka väkivalloin.”

Kun Viron sinimustavalkoinen lippu nostettiin Pikk Hermannin huipulle vuonna 1989, muistaa Aasa katseleensa sitä raatihuoneen torilta ja pelänneensä venäläisten panssarivaunujen tuloa paikalle.

Uusi pelottava käänne historiaan tuli elokuussa 1991 Moskovassa tehdyn vallankaappausyrityksen myötä. Ulkomaanmatkalla ollut pääministeri Meri alkoi tuolloin jo suunnitella Virolle pakolaishallitusta.

Aasa Lepik oli silloin Intouristin palveluksessa. Kaappausyritys vaikutti välittömästi matkailuun: laivayhteydet katkesivat, maassa olleet turistit eivät päässeet pois.

Virolaistenkin sydämiä kylmäsi: vapautta oli aiistittu – oliko nyt liian myöhäistä lähteä maasta?

Kun Liettuassa samana vuonna puhkesi tulitaisteluita Neuvostoliiton erikoisjoukkojen ja paikallisen väestön välillä, oli Aasa Arnold Rüütelin johtaman valtuuskunnan mukana Helsingissä.

Koko maailman tiedotusvälineet ja monet lähetystöt Helsingissä halusivat tuolloin virolaiskommentteja.

Koska monet varoittivat yhteenottojen laajenemisesta, pelättiin mennä takaisin Virossa.

Kun useat neuvostotasavallat Moskovassa vallankaappausyrityksen jälkimainingeissa irtautuivat entisestä joh-

dosta, katsottiin myös Virossa vuonna 1991 aika kypsäksi itsenäisyysjuhlustukselle.

Oma raha antoi piristysruiskeen

Neuvostovallan aikana paperikaupan ongelmana oli rahanpuute – Kymmenen tuotteita voitiin myydä vain valuutalla. Kauppaa hankaloitti myös se, että Venäjältä tuli ”uskomattoman” halpaa, mutta laadultaan kohtalaisen hyvää sanoma- ja aikakauslehtipaperia.

Hienopapereissa kilpailutilanne oli helpompi Venäjän pienen tuotantokyvyn vuoksi.

Vielä hankalampi vaihe oli aika ennen siirtymistä omaan valuuttaan: tuolloin nimittäin käytettiin ostokuitteja.

Kun oma raha sitten tuli käyttöön kesäkuussa 1992, oli muutos uskomattoman nopea. Pariissa kolmessa kuukaudessa kauppojen hyllyt täytyivät.

Liike-elämän piristymisen myötä Virossa hankittiin runsaasti kopioko-

Urmas Kadak (vas.) myy Kymin papereita, Rolfaxin pienrullia sekä Papyruksen painokoneita. Alo Ventsel vastaa Kaukaan tuotteista sekä Paperi-Dahlbergin edustamista papereista.

”Arvovallan pitäisi perustua os – ei organisaatiokaavio

Suomalaisessa teollisuudessa on liikaa komentovaltaisuutta – monet ulkomalaisetkin ovat hämmästelleet sitä toiminnassamme. Meillä pitäisi olla keskustelempaat, avoimemmat yhteydet ja arvovallan pitäisi perustua osaamiseen, eikä organisaatiokaaviossa osoitettuun asemaan”, sanoo **Juha Niemelä**, UPM-Kymmenen toimitusjohtaja.

”Aito horisontaalinen keskustelutyyli, selkeä työnjako, selvä peli ja hyvät säännöt. Silloin asiat sujuvat luonnollisesti. Tähän suomalainen kykenee; siihen meillä on edellytyksiä. Tarkoituksemme onkin suorastaan pakottaa ihmiset puhumaan keskenään”, lisää **Martin Granholm**, UPM-Kymmenen varatoimitusjohtaja.

UPM-Kymmenen johtokaksikko Niemelä – Granholm on pannut tuulemaan. Uuden suuryhtiön toiminta on käynnistetty ennätysajassa. Johtopaikat täytettiin muutamassa viikossa ja vetäjät nimesivät joukon työryhmiä pohtimaan jatkotoimia.

Toimintatapojen ohella monien tehtävät muuttuvat. ”Nyt meidän kaikkien pitää tehdä töitä reippaasti, rohkeasti ja innokkaasti”, tähdensi Martin Granholm marraskuun puolivälissä.

Ylimiehitys vahvuudeksi

”Se lupaus, että fuusio ei johda irtisanomisiin, on täysin voimassa. Mutta toisaalta monilla on muutos edessä”, Martin Granholm sanoo peräänkuuluttaen muutosvalmiutta.

Mahdollista ylimiehitystä varatoimitusjohtaja toteaa käytettävän vahvuutena. Se voi tarkoittaa esimerkiksi sitä, että uudesta yhtiöstä saattaa lähteä liikkeelle entistä lukuisampi joukko laajennetuista tehtävistä: ”Kun ennen on mennyt vain yksi myyjä, nyt jopa tiimi on mahdollinen. Ja tiimillä voi olla muitakin tehtäviä kuin myyminen.”

Granholm korostaa, että lähitulevaisuudessa UPM-Kymmenellä on tähän varaa viitaten paikoin mahdolliseen ylivahvuuteen, joka on hyödynnettävä.

”Meidän vastuullamme on järjestää tehtävät siten, että vahvuuden hyödyntämiseen on mahdollisuus”, varatoimitusjohtaja sanoo.

Martin Granholm ja Juha Niemelä haluavat poistaa mahdollisimman pian henkilöstön nyt ehkä kokeman epävarmuuden.

Ison uuden yrityksen organisointi vaatii ennen päästösten tekoa paljon harkintaa. Vaikka tahti on tiukka, organisointityö jatkuu vielä ensi vuonakin. UPM-Kymmenen johtokaksikko toivoo edelleen pitkämielisyyttä kaikilta niiltä, joiden kohdalla ratkaisut ovat vielä avoimia.

Toimialat itsenäisiä

Toimitusjohtaja Juha Niemelä korostaa, että UPM-Kymmenen organisaatiossa tärkeä yksikkö on toimiala, jonka tulee omalla alallaan toimia hyvin itsenäisesti. Hän ottaa esimerkiksi Schauman Woodin, joka on yksi yhtiö ja jota johdetaan normaalin itsenäisenä yhtiönä.

”Myös paperitoimialoihin kuuluvia tehtäviä johdetaan samoin periaattein, eli ei konsernihallinnosta, vaan toimialasta. Tulosityksiköt eli tehtaot ovat jatkuvassa yhteydessä omaan toimialaesikuntaansa, joka on kolmella paperitoimialalla yhteinen.”

”Normaalissa, operatiivisessa bisneksessä yhteys on luonnollisimmillaan tehtaon ja toimialan välistä. Esimerkiksi markkinointia johdetaan toimialasta käsin. Siellä ratkaistaan paperikoneiden erikoistumiset ja seisokkipäätökset. Se on siis todellinen päätöksentekolin toimialan omassa liiketoiminnassa.”

UPM-Kymmenen toimitusjohtaja painottaa, että toimialan sisällä jokainen tulosityksikkö toimii verraten itsenäisesti siinä roolissa, jonka sen on toimialalta saanut.

Myös varatoimitusjohtaja Martin Granholm kiittää toimialaratkaisun hyviä puolia: ”Resurssit ovat parhaassa mahdollisessa käytössä.”

Granholm näkee tehdyn ratkaisun myös varmistavan paperitoimialojen keskinäisen keskustelun: ”Tässä mallissa asiaa pitää hoitaa tapahtumapaikalla. Juha Niemelällä ja minulla ei ole ratkaisijan roolia.”

Granholm ja Niemelä muistuttavat, että toimialoissa saatetaan hoitaa myös niiden rajojen yli ulottuvia toimintoja. Esimerkkinä he mainitsevat logistiikan; se on organisaatiossa sijoitettu lähelle palveltavia toimintoja, eli paperitoimialojen esikuntaan. Sieltä koordinoidaan myös koko yhtiön logistiikkaa.

Keskushallintoja keskitetään

Kymmenen ja Repolan päätös liittyä yhdeksi UPM-Kymmene -yhtiöksi merkitsi kolmen keskushallinnon yhdistämistä. Niistä kaksi eli Kymmenen keskushallinto ja Repolan yhtymähallinto sijaitsevat Helsingissä ja Yhtyneiden keskushallinto Valkeakoskella. Uuden yhtiön konsernihallinnon sijaintipaikaksi tuli Helsinki. Miten käy UPM:n keskushallintoisten?

”Pidemmällä aikavälillä keskushallintoisten lukumäärä tulee väistämättä supistumaan. Läheskään kaikkia tehtäviä ei silti tarvitse hoitaa maantieteellisesti keskitetysti. Konsernihallinnon tehtäviä tulee varmasti jäämään myös Valkeakoskelle”, Juha Niemelä sanoo.

Hän muistuttaa, että pakkaustoimi-

alan – noin viiden miljardin yrityksen – esikunta on päätetty sijoittaa Valkeakoskelle. Niemelän mukaan sen henkilöstömäärä kasvaa nykyisestäään. Myös muille toimialaesikunnille voidaan tehdä töitä Valkeakoskelta, jossa myös sykkii esimerkiksi konsernin metsäasioiden sydän, UPM-Kymmene Metsän keskushallinto.

Uusiin asioihin helppo tarttua

”Suurimpia ilon aiheita on alusta saakka vallinnut erittäin suuri yksimielisyys”, kommentoi Juha Niemelä kysyttäessä myönteisimpiä kokemuksia uutta yritystä käynnistettäessä.

Esimerkiksi hän ottaa uuden yhti-

ön logon, asian joka on yleensä vaikea, mutta joka heti hyväksyttiin yleisesti molemmissa yhtiöissä.

Martin Granholm puolestaan toteaa, että hyvin harvalle ja hyvin vähän on fuusion perusteita tarvinnut vakuutella. Hän mainitsee myös, että valittu päätöksentekomekanismi, johon liittyy epä tietoisuus muutosvaiheessa, on ymmärretty. ”Suomessa on fiksua porukkaa ja UPM-Kymme-

saamiseen on”

HAASTATTELU: MAIJA SIROJA JA RELJO VIRTÄ, KUVA: KIMMO REKIMIES

Toimitusjohtaja Juha Niemelän (oik.) ja varatoimitusjohtaja Martin Granholmin työhuoneet sijaitsevat Repolan yhtiöhallinnon tiloissa Snellmaninkadulla. Neuvotteluhuoneesta on näköala Helsingin tuomiokirkon suuntaan.

nessä todella viisasta väkeä”, kiittelee Granholm. Hän sanoo iloinneensa myös ratkaisujen pikaisesta edistymisestä. Samaa vakuuttaa Juha Niemelä.

”En halua sanoa, että alku olisi ollut ruusuilla tanssimista, mutta kaikki ratkaisut on tehty erittäin hyvässä hengessä. On ollut helppo tarttua uusiin asioihin, kun jo ratkaistuista on jäänyt hyvä maku suuhun.”

UPM-Kymmenessä kerrotaan perusarvot

”**T**avoitteena on rakentaa yksinkertainen ja tehokas johtamisjärjestelmä, jonka periaatteina ovat avoin tiedonkulku, oikeudenmukaisuus, keskinäinen luottamus ja yhteistoiminta”, todettiin UPM-Kymmenen tiedotteessa marraskuun alussa.

”Kaikki, mitä kirjoitettiin näkyviin, oli hyvin tarkkaan mietitty”, toimitusjohtaja Juha Niemelä sanoo painokkaasti. Arvot julkistettiin hyvin nopeasti. Toimitusjohtaja toteaa ajan säästämiseksi tarkoituksellisesti ’tavallaan oikaistun’.

”Perusarvojen kokoaminen olisi voitu aloittaa myös keskustelemalla. Tulimme kuitenkin siihen tulokseen, että lopputulos tuskin olisi käytännössä eronnut eli pitkäkään keskustelu ei olisi tuonut mitään uutta.”

”Lähdimme siitä, että kaikkien olisi helppo ymmärtää tapamme toimia. Asiat eivät ole vaikeita tai monimutkaisia, monet ovat tulleet meille jokaiselle tutuiksi jo hyvän kotikasvatuksen mukana. Olemme halunneet vain panna asiat kohdalleen”, täsmentää Juha Niemelä.

’Kulttuureissa ei suuria eroja’

UPM-Kymmenen varatoimitusjohtaja Martin Granholm lisää arvoista ja yrityskulttuurista keskustellun jo fuusiosta päätettäessä, koska yhtiön täytyy olla yksi kokonaisuus ja siellä on vallittava yksi tapa johtaa.

”Kymmenellä ja Yhtyneillä ei sitenkään ole niin suuria eroja yrityskulttuureissa kuin moni alussa kuvitteli. Jos meidän olisi tarvinnut ensiksi sopia keskeisistä pilareista, joiden päällä toimimme, olisi tilanne ollut toinen. Havaitsimme kuitenkin, että meillä on yhteiset keskeiset pilarit ja siksi perusarvojen määrittäminen oli helppoa.”

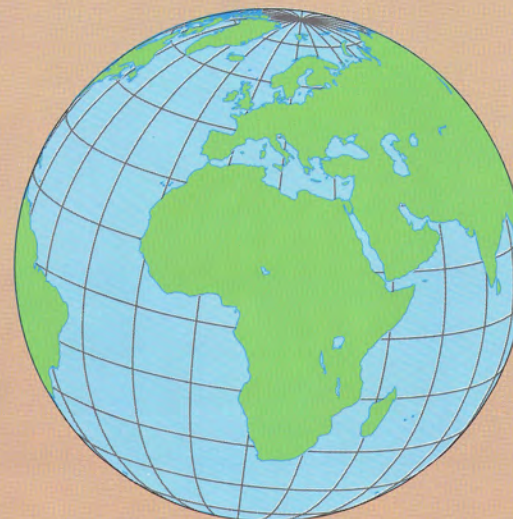

Suuruus on suhteellista

”UPM-Kymmene on metsäteollisuudessa kooltaan maailmanluokan yhtiö. Emme ole suurin, puhumattakaan että olisimme poikkeuksellisen suuri. Suomi sen sijaan on valitettavasti pieni ja täällä me olemme huomattavan suuri”, toimitusjohtaja Niemelä sanoo. Hän korostaa, että metsäteollisuusyhtiöitä ei voi mitoitaa maiden, vaan markkinoiden mukaan: ”Hyvän markkina-aseman saavuttaminen edellyttää suuruutta.”

Martin Granholm muistuttaa, että toimialojen koeroihin yhtiön sisällä ei tule kiinnittää liikaa huomiota: ”Merkittävämpi asia on niiden suuruus markkinoilla. Siellä esimerkiksi Schauman Wood on todella iso tekijä. Schauman Woodin vaneriosaaminen kantaa pitkälle ja vanerintekijänä se sijoittuu selvästi maailman kymmenen suurimman joukkoon.”

Granholm korostaa, että UPM-Kymmene ei harjoita saha- ja vaneriteollisuutta sopivien tukkien saamiseksi käyttöön ja puunhankinnan optimoimiseksi. ”Tavoitteenamme on vahva markkina-asema myös sillä toimialalla.”

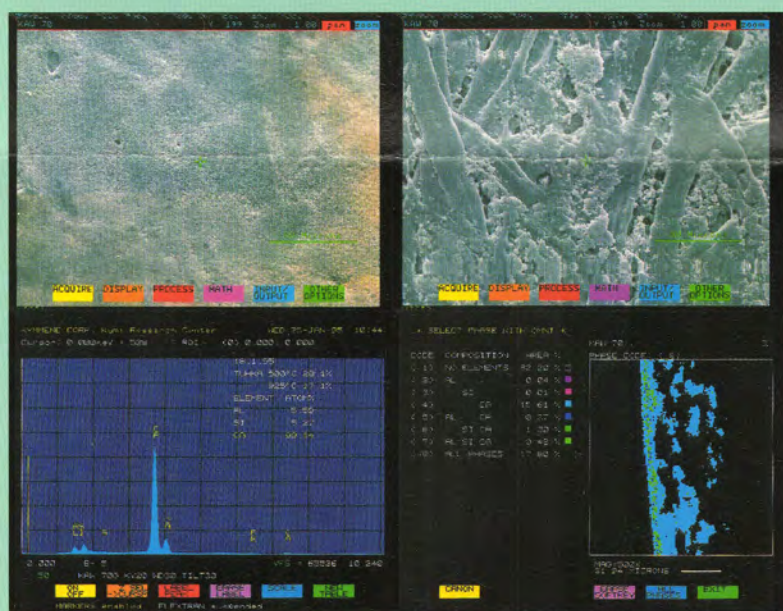

Paperi- ja sellulaboratorio

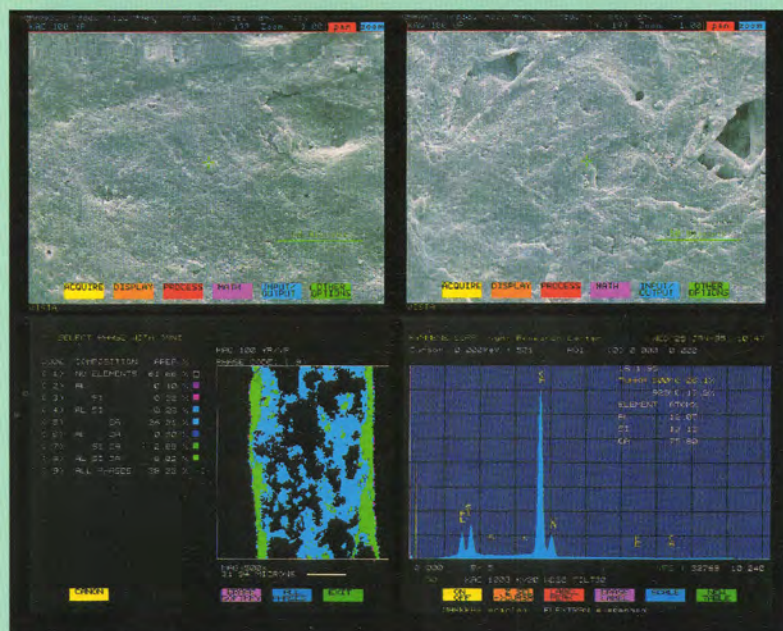
PORAUTUU PAPERIN YTIMIIN

Kuva 1.

Kuva 2.

Kuva 3.

“Arkin on tutkimustyössä monipuolista, vaihtelevaa ja mielenkiintoista”, heiläyttää Kymin tutkimuskeskuksen paperi- ja sellulaboratorion laboratoriopäällikkö Liisi Helkala luonnehdinnan työstään. “Koska meitä on pieni joukko, joudumme kaikki hallitsemaan laajahkon osan tutkimuskentästä.”

Paperilaboratoriossa on työnjohtajan ja laboratorioteknikon lisäksi kaksi laboranttia, painaja, seitsemän laboratoriotyöntekijää ja harjoittelija. Sellupuolella on työnjohtajan lisäksi laborantti ja neljä laboratoriotyöntekijää.

“Kehityshankkeiden lisäksi teemme paljon palvelututkimusta, joka useimmiten on kiireellistä. Tällaisia töitä ovat konehäiriöiden selvittelyt, koneilla ajettaviin koeajoihin liittyvät työt, valitustutkimukset, kilpailevien paperien laatutasokartoitukset ja uusien kemikaalivaihtoehtojen testaamiset.”

“Sellun laatua seurataan koejauhauksen avulla männystä päivittäin ja koivusta viikottain. Tulokset siirtyvät reaaliajassa sellutehtaalle tietokoneverkon kautta.”

Huipputekniikkaa

Tutkimuskeskuksen laboratoriotilat on äskettäin uusittu ajanmukaisiksi. Tutkimuslaitteiston kuuluu sekä koeteltua että “ennenkokematonta” huipputekniikkaa.

Elektronimikroskoopin kuvat (kuva 1, ylläolevat vierekkäiset kuvat) raottavat ovea tavalliselta silmältä salattuun maailmaan. Kuvassa näkyvän palkin pituus on 0,05 millimetriä. EDS-analysaattori puolestaan sukeltaa syvemmälle paperin koostumukseen (kuvan 1 alakuvat).

“Minulle nuo elektronimikroskooppikuvat kertovat, että tässä päällystämättömässä paperissa kuidut ovat asettuneet sopivasti antamaan paperille ryhtiä. Pitkät kuidut antavat jäykkyyttä paperin kulkemiseksi hyvin kopiokoneessa – pinnanmuodostus näkyy myös olevan sopivan karhea estämään kaksoissyötöt. Pigmenttipartikkelit antavat lisävaaleutta ja vähentävät läpinäkyvyyttä”, selittää Liisi.

“Pintarakenteen pitää olla oikea, jotta toneri tarttuu sopivasti. Liian sileällä paperilla kopioista tulee liian tummia. Tässä pinnanmuodostus on hyvä.”

Vasemmanpuoleinen on suuren paperin yläpinnasta, oikea saman paperin alapinnasta. “Erot eivät ole suuria, joten paperi ei ole toispuoleista”, analysoi Liisi Helkala.

Vasemmalla alhaalla olevan kuvan tulostamisessa on tarvittu EDS-analysaattoria. Siinä nähdään paperin poikkileikkaus “sivulta päin” katsottuna.

“Tämä kopiopaperi on tasarakenteinen eli kuidut ovat jakautuneet tasaisesti sekä vasemmalla olevalle ylä- että oikealla olevalle alapinnalle. Violetit pisteet, joita näkyy kautta rakenteen, kertovat paperin optisia ominaisuuksia parantavan täyteaineen hyvällä jakautumisesta.”

Täyteaineita analysoidessa puhutaan myös tuhkapitoisuudesta, koska niiden osuutta paperissa tutkitaan polttamalla paperi ensin 500:ssä ja sitten 925:ssä asteessa.

“Oikealla alhaalla olevan spektrikuvan mukaan 500:ssä asteessa poltetussa paperissa tuhkan osuus on 22,8 prosenttia. Täyteaineen sisältämää kalsiumia on 99 prosenttia ja alumiinia sekä piitä 0,5 prosenttia.”

“Tutkija näkee tästä, että paperia valmistettaessa on massassa ollut myös pikkuisen hylkyä mukana. Pieni rikin piikki (S) kertoo joko sulfaatiminetelmällä tehdystä sellusta tai lisäkemikaalista – kalium puolestaan on peräisin hyllyn sisältämästä kaoliinista.

Erikoistuotteet

Kuvassa kaksi on tuote, joka on toispuoleisesti päällystetty. “Päällystetty puoli näkyy sileänä sekä pintavalokuvassa että poikkileikkeessä.”

“Poikkileikkeen pinnassa on sekä kaoliinia että karbonaattia. Saman kertoo myös oikealla oleva spektrikuva. Eri alkuainepiikkien koon keskinäisestä vertailusta selviää, että tässä paperissa on kaoliinia enemmän kuin edellisessä paperissa.”

Spektrikuvasta ilmenee, että kyseisessä toispuoleisesti päällystetyssä paperissa on myös rautaa (Fe). “Sitä tulee paperiin jossakin valmistuksen vaiheessa, mutta paperin laadun kannalta sillä ei ole merkitystä.”

Liisi Helkalan mukaan tältä paperilta edellytetään hyvän ulkonäön lisäksi sekä veden- että rasvankestoa, jos sitä käytetään esimerkiksi käärenä. “Tämäntyyppisistä papereista mitataan myös lujutta ja huokoisuutta, vaaleutta ja opasiteettia sekä jälkikäsitteily- ja painettavuusominaisuuksia.

Tasaisuuden tavoittelua

Kolmannen kuvan paperi on esimerkki molemmiin puoliin päällystetystä paperista, joka ei kummaltakaan puolelta ole yhtä sileä kuin

edellisen paperin sileämpi puoli. “Yläpuolella olevat pintavalokuvat kertovat, että päällyste ei ole aivan yhtenäinen. Saman kertoo myös poikkileikkauskuva: päällystetty on vähemmän kohdissa, joissa kuidut ovat koholla.”

Liisi Helkala huomauttaa, että eri väriset pisteet paperin poikkileikkeessä osoittavat eri alkuaineiden paikkaa. “Kuvasta selviää, että täyteaineena on kalsiumkarbonaatti ja päällystekerroksessa karbonaatin lisäksi kaoliinia.”

Oikealla olevan spektrikuvan “piikkien” lisäksi voidaan sama asia lukea niin ikään tuhkapitoisuuksien suhteesta. “Tuhkakerroin eli 500:n asteen ja 925:n asteen tuhkapitoisuuksien suhde on 1,5, koska kaoliinista ei poltettaessa kulu pois hiilidioksidiä.”

Tämäntyyppiselle paperille tehdään monivärisiä painotuotteita, koska kaoliini antaa painoväriille paremman kiillon kuin karbonaatti. “Painaja toivoo painojäljeltä tasaisuutta, kiiltoa ja kontrastia. Siksi mittaamme papereista sileyttä, kiiltoa, vaaleutta, opasiteettia sekä teemme laboratoriopainatuksia painojäljen mittaamiseksi.”

“Tässä tapauksessa poikkileikkauskuva osoittaa tela- ja teräpuolen välisen eron päällystekerroksen tasaisuudessa.”

“Kuvia katsellessa on syytä muistaa, että ne edustavat hyvin pientä aluetta paperin pinnasta”, muistuttaa Liisi Helkala.

“Koska meitä on pieni joukko, joudumme kaikki hallitsemaan laajahkon osan tutkimuskentästä”, tuumii Liisi Helkala

MYLLÄRISTÄ JA MONITOIMIMIEHESTÄ MUSEONOPPAKSI

Erottamattomat — Esko ja Verla

TEKSTI: PIA LINDROOS, KUVAT: KEIJO KOIVULA

Esko Pukkila seisoi talonsa ulkoportilla vieraita vastaanottamassa. Haastattelunauhuri alkoi pyöriä, kun Esko nauraa hykertäen kertoi tarinaansa kammarin sohvia, nauhuri seurasi mukana kahvipöytään, missä jutustelun lomassa nautittiin Toinrouvan kiehauttamaa pannukahvia ja omatekoista Britan kakkua. Nauhoitus päättyi hyvästelyihin, mutta Esko ja Toini jäivät vielä ovensuuhun vilkuttamaan etääntyvälle autolle. Miten paljon innokkaita, päällekkäin meneviä ääniä, naurahduksia, positiivisuutta, vieraanvaraisuutta ja inhimillistä lämpöä nauhalle olikaan tartunut!

Mylläri ja monitoimimies

Esko Anton Pukkila syntyi Suomen itsenäisyyden kolmantena vuosipäivänä. Hänen syntymäkotinsa, myllärin mökki, sijaitsi aivan sillan katveessa, kosken Valkealan puoleisella rannalla.

Mylläriys on kulkenut Pukkilan suvussa neljässä polvessa Eskon isoisältä vanhemman veljen pojalle, Verlan nykyiselle myllärielle. Eskokaan ei perinteistä poikennut. Hän teki 34-vuotisen elämäntyönsä ”toispuol koskee”, yhtiön palveluksessa Verlan myllärinä. Kotonaan monitai-toiseksi oppineelle nuorelle miehelle löytyi yhtiöltä muutakin työtä. Kun mylläri Pukkilalla oli joutoaikaa, hän saattoi mennä Verlan sahalle tekemään tehtaalle puutavaraa. Vanhalla myllyllä, jota verlaalaiset nimittivät raamiverstaaksi, Esko hakasi kasaan kollakehkyksiä. Hänet kutsuttiin toisinaan myös tehtaalle sahanterää terottamaan tai väliaikaisesti hiomopuita sirklaamaan.

Esko: Minul oli neljä vakituista työmaata. Kun myllyllä ei ollut töitä, en jäänyt sinne lorvailemaan ja myllymiehiä varttumaan, vaan karkasin muihin hommiin. Systeemi pelasi siten, että minulla oli aina osoitelaput myllyn ovelle. Lapussa saattoi lukea ”vanhalla myllyllä”, ”sahalla” tai ”tehtaalla”. Kun isäntä tuli hakemaan, lähdin hoitamaan jauhuksien ja palasin taas takaisin. Sil tavall miul oli aina töitä, eikä kukaan minua hätyyttänyt. Se oli sellaista omavaltaista se homma.

Kun Verlan tehdas vuonna 1964 pysäytettiin, myllärin työt eivät Eskon onneksi loppuneet. Yhtiön lomakylän ja tehdasmuseon perustaminen toivat hänelle myös uusia työkohteita.

Esko: Mie olin niin tyytyväinen siint, et miul oli niin mielenkiintoista se homma. Oli täystyöllisyys päällä. Aina kutsuivat korjaamaan jotain. Olin mylläri ja monitoimimies, sel-

lainen jokapaikan höylä ja kaikkeen käypä.

Kun Esko vuoden 1985 lopussa siirtyi eläkkeelle, suljettiin myös myllyn ovet ja jauhaus siirtyi uuteen rakennukseen Valkealan puolelle.

Kymmenen lapsen isä

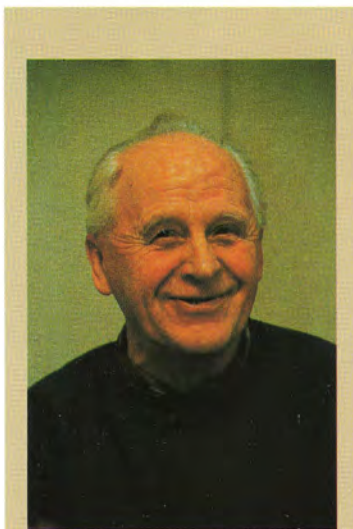
Ensi vuoden maaliskuussa tulee kuluneeksi 50 vuotta siitä, kun Esko onnistui ”vokottelemaan” Verlan konttoripäällikön soman Toini-apulaisen omiin hommiinsa. Nuorempain yhteinen koti valmistui Valkealan puolelle noin kilometrin päähän tehtaasta. Pukkilan perhe kasvoi vuosien kuluessa suurilukuisiksi: poikia syntyi kuusi ja tyttöjä neljä.

Esko kävi muiden yhtiöläisten tavoin tehtaalla ”kangasostoksilla”, kun kokoojakoneilla käytettyjä huopia myytiin kulumisen tai repeämisen vuoksi. Kotona Toini värjäsi kankaat keittämällä, jolloin pinta vanui entistä tiiviimmäksi ja ompeli huovista lämpöisiä takkeja ja housuja koko perheelle.

Kesäisin omat ja naapurin lapset puljasivat Pukkilan matalassa hiekkarannassa.

Esko: Ei niitten leikkejä vahtia tarvinnut. Ne pienetkin iivarit olivat muiden mukana siellä rannassa. Jos joku pulahti järveen, niin toinen sieppasi sen heti tukasta ylös.

Kansakoulu Pukkilan lapset kävivät omassa kylässä. Opintojen jatka-

”Minuu rupes se kiinnostamaan. Ajattelin, että miehän taian selvittää tuon opashomman ja rupesin pyörittämään siel porukoi. Siitä pitäenhan opashomma on jatkunut näihin päiviin asti”, hymyilee Esko Pukkila.

Toini ja Esko Pukkilan puolivuosittaiseen yhteiseloon sisältyy arkea Verlan kodissa ja juhlaa presidentinlinnassa.

minen edellytti varhaista taivallusta Selänpään asemalle seitsemän junalle ja kotiinpaluuta viiden aikoihin talvi-illan jo pimetessä. Jos vanhemmat tuolloin murehtivatkin lasten pitkä päivää, he nyt jälkepäin näkivät asian toisin: kova alkua oli vain kasvattanut luonnetta ja sisua.

Jäljittelemätön museo-opas

Eskosta tuli vuonna 1972 vihityn Verlan tehdasmuseon ensimmäinen opas. Kukaan ei häntä toimeen pyytänyt, joten oma-aloitteisesti hänen oli täytynyt mukaan lähteä. Vaikka hiokeen ja pahvin valmistus oli Eskolle jo vanhastaan tuttua, hän sai opetusneuvos Veikko Talvelta seikkaperäistä tietoa tehtaasta historiasta ja kehitysvaiheista.

Esko: Mie olen tykännyt siitä hommasta. Olen saanut tarinoida ihmisille. Kylhän siellä välil tulee veistelyä ja heiteltä mausteita sekaan. Kerrankin miul oli herttasta väkeä linja-autollinen. Sillä porukalla oli reilusti kaljaa päässä. Kierros alkoi olla jo loppuillaan. Kerroin siitä pahvipinon punnitushommasta ja ne naiset olivat kovasti kiinnostuneita. Sitä vaakaahan ei ole käytetty vuoden 1964 jälkeen, mutta sen saa passattua punnitusvireeseen, ja mie ehdotin, että punnitaan nyt. Siihen yksi naisista vastasi, että jos punnitaan,

niin punnitaan elopainoa eikä kuollutta painoa. Hän nosti pahviarkin siihen lattialle, riisuutui ja nousi bikinit päällä siihen vaakalle. Minulta jäi vähän epäselväksi sillä kertaa, paljonko sitä elopainoa oli. Minä sanoin noin urakalla, että viisikymmentä kiloa. Seuraavana päivänä menin tarkistamaan sen homman. Sitä oli 51,5 kiloa.

Toini: Yleensä tuossa iässä alkaa muisti jo heiketä, mutta kyllä Esko ne museojutut muistaa. Jos se alkais siel puhua ihan omiansa, niin ei ne sitä enää pyytäisi.

Esko: Se oli minust huipputapaus, kun venäläinen ministeri kävi museossa ja antoi minulle tuliaisena viinapullokotelon. Hieno kotelohan se oli, mutta valitettavasti typötyhjä. Se oli tietysti itse ryypänny sen votkapullon ja sitten hylkäsi minulle ne kuoret.

Kotimaisia arvovieraita on Verlassa käynyt yllin kyllin, ministereitä ja teollisuuspamppuja. Yhtenäkin kesänä Eskon tahdissa tehdassaleissa marssi Suomen virassa oleva kenraalikuunta puolustusvoimain komentajan johdolla. Kuluneena syksynä Eskon kierroksella olivat kaikki Suomen virassa olevat maaherrat rouvineen ja miehineen.

Esko: Koivistokin kävi täällä presidenttikaudellaan. Me olimme sitten vastavierailulla linnassa Koiviston kutsumina.

Toini: Siellä oli paljon ihan tavalista väkeä. Tanssilattialla oli sellai-

nessa puristuksessa, etteivät jalat meinanneet tavata maahan. Ihmisetkin tuntuivat jotenkin niin korkeilta meidän rinnalla.

Esko: Kyllähän mie otin sitä boolia niinkuin toisetkin. Mutta ei sitä paljon passannut, ettei käynyt päähän.

Toini: Jälkepäin kuultiin, että Leo Lehdistö oli TV:ssä esitellyt meidät ”Verlan tehdasmuseon johtaja Esko Pukkila puolisoineen”. Kylä siitä juttua piisasi. Kaikki joulukortitkin tulivat sinä jouluna ”museon johtajalle”.

Isoisoisä ja päiväsankari

Elämä Verlassa on talvisaikaan hiljaista. Eskon aika kuluu lunta kolatessa ja polttopuita hankkiessa. Linnut vierailevat pihassa tiheään nautimassa kolmen ruokalajin herkkutarjoilusta: margariinista, kauraryneistä ja auringonkukan siemenistä.

Joulukuun kuudentena lippu nostettiin salkoon Suomen itsenäisyyden ja 75-vuotiaan päiväsankarin kunniaksi. Juhlat juhlittiin Pukkilan suuressa perhepiirissä.

Toini: Kun on kuusi poikaa ja neljä tyttöä, kuusi miniää ja neljä vävyä, 27 lastenlasta ja kaksi lastenlastenlasta ...

Esko: ... ol torppa täynnä tavaraa jo ihan omasta takaa.

SÄÄTIÖN TUNNUSTUSPALKINNOT

Kalevi Hasulle ja Riitta Mykrälle

Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiön valtuuskunta on myöntänyt 5 000 markan tunnustuspalkinnon pitkäjänteisestä ja ahkerasta opiskelusta vuoromestari Kalevi Hasulle Kaukas Oy:n Voikkaan paperitehtaalta ja sihteerin Riitta Mykrälle Kymin riskienhallinta-osastolta. Tunnustuspalkinnot luovutettiin 18. joulukuuta Koskelassa.

Kalevi Hasu valmistui viime keväänä insinööriksi Kotkan ammattikorkeakoulun tuotantotalouden linjalta. Kuusankosken terveydenhuoltoinstituutissa opiskellut Riitta Mykrä puolestaan suoritti sisätautien ja kirurgian sairaanhoitajan tutkinnon viime joulukuussa.

"Tänä aikana on oppinut katsomaan asioita eri tavalla"

Kalevi Hasun, 39, opiskelu Kotkan ammattikorkeakoulussa Teknikosta insinööriksi -kurssilla kesti neljä vuotta. Opiskelu tapahtui iltain varsinaisen työn ohella.

Hasu kertoo, että tutkinto muuttui hieman opiskelun aikana. Kun Kotkan teknillisestä oppilaitoksesta tuli ammattikorkeakoulu, vaihtui myös aikaisempi, perinteinen opistotason insinööri-tutkinto vastaamaan enemmän korkeakoulututkintoa. Esimerkiksi valtiollisiin ja kunnallisiin virkoihin haettaessa ammattikorkeakoulututkinto rinnastetaan samantasoiseksi muiden vastaavien korkeakoulututkintojen kanssa.

"Opiskelu sujui jälkepäin ajatellen yllättävän helposti. Olen aina tavallaan pitänyt opiskelusta, joten missään vaiheessa se ei alkanut tuntua oikein vastenmieliseltä. Omia vaikeuksiaan sen sijaan toi opiskelun, työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen", hän toteaa. Vaimon tuki ja kannustus on ollut tärkeää, ja myös työnantajan taholta pystyttiin aina sovitteluun vapaata opiskelua varten.

"Varmasti olen tänä aikana oppinut katsomaan monia asioita eri tavalla. Talousasioiden opiskelun myötä ymmärtää nyt vähän paremmin yrityksenkin toimintaa. Ehkä se kasvatti jollakin lailla myös pitkäjänteisyyttä. Opiskelijoina oli monelta eri alueelta, minkä koki antoisana etenkin keskusteluissa ja ryhmätöissä. Näkemykset syvenyivät osaltaan tämänkin ansiosta."

Hän naurahtaa, että varmaan suurin osa ihmisistä olisi ammattinsa tähän ikään mennessä hankkinut. "Mutta kun tällainen mahdollisuus opiskeluun tuli, päätin alkaa."

Hasun mukaan säätiöstä on ollut iso apu, sillä itselleen ei mielellään aivan kaikkia taloudellisia rasitteita olisi ottanut. Tunnustuspalkinto tuli yllätyksenä, eikä hän ole sen käyttöä vielä ehtinyt miettiä. Haastattelua tehtäessä mies pohti kuitenkin, että tuskin sitä opiskeluun laittaa.

Vastaavanlaista pitkäaikaista opiskelua harkitseville hän sanoo: "Kannattaa harkita, onko asian kanssa toisissaan ja miettiä, mitä se vaatii itseltä ja perheeltä. Itse suhtaudun tällaiseen opiskeluun erittäin myönteisesti, ja kehoitan siitä kiinnostuneita lähemmään rohkeasti mukaan."

Vuoromestari Kalevi Hasu Voikkaan paperitehtaalta sanoo pitkäaikaista opiskelua harkitseville: "Kannattaa harkita, onko asian kanssa toisissaan ja miettiä, mitä se vaatii itseltä ja perheeltä."

Sihteerin Riitta Mykrä riskienhallinnasta on toinen 100-vuotissäätiön tunnustuksen saajista. Hän teki tiedollisesti ja taidollisesti uuden henkilökohtaisen aluevaltuuksen valmistumalla neljän vuoden opiskelun jälkeen sisätautien ja kirurgian sairaanhoitajaksi. Hän koki aivan uuden alan opiskelun erittäin kiinnostavana ja innostavana, vaikka nyt suoritettu tutkinto ei hänen työnsä varsinaisesti liitykään, eikä hän usko koskaan ryhtyvänsä sairaanhoitajaksi.

OPISKELUVUOSIEN AJATUKSIA

Neljä vuotta oli pitkä aika

"Tunnustus lämmitti, ja aion käyttää sen muuhun tarkoitukseen kuin ruokaostoihin ja kiinteistömenoihin.

Toipuminen vie aikaa. En koskaan ajatellut siirtyä terveydenhuollon puolelle, jossa on raskas, hierarkkinen organisaatio. Kun on tottunut johtajia komentamaan, ei enää osaa alistua alimmalle jakkaralle kiltiksi tottelijaksi. Terveystieteiden työtapahtua muutoksia. Siellä on potilas kaikkein alimpana organisaatioissa. Sairaaloitten tulisi olla hotelleja, joihin asiakas menee hakemaan palvelua. Kuka on näin tullut kohdelluksi?

Opin nöyryyttä — syntymän ja kuoleman edessä oppii. Opettavaa on myös nähdä toisten ihmisten työpaikkoja, tehdä heidän työtään. Toivon voimia siellä jaksaville!

Iän karttuessa olen tullut entistä

varmemmaksi siitä, että ihmisessä on suurin alue henkistä. Terveystieteiden keskittyy kuitenkin lähes yksinomaan fyysiseen puoleen, ja ollaan kuin laput silmillä kaiken uuden suhteen. Ei ole lupaa edes ajatella muuta kuin mikä on tieteellisesti todistettu.

Asioiden muuttaminen vie aikaa. Opin, että terveytemme avaimet ovat omassa käsissämme.

Toivon, että ihmiset alkavat itse päättää siitä, mitä syövät, juovat, kuinka liikkuvat ja miten vapaa-aikansa käyttävät. Tarkoitin siis ITSE — ilman holhousyhteiskunnan, liikelämän, ympäristön paineen ja massamedian painostusta. Vain sinä itse tiedät parhaiten, mikä sinulle sopii; on sitten kyseessä ruumiin tai sielun ravinto.

100-vuotissäätiö on hieno juttu.

Toivon kaikille voimia opiskella sen avustuksella uusia asioita. Minulle se mahdollisti täysin uuden alueen avautumisen. Uskon kohtaloon: jonakin päivänä selviää, miksi minun piti opiskella sairaanhoitajaksi.

Kiitän lähimpiä työtovereitani heidän tuestaan: he joutuivat venymään. Palkkioksi on luvassa joskus niskahierontaa. Kiitoksen ansaitsevat myös kotona olevat miehet: piti-vät pesän kasassa.

Nykyisin on kiire ja oman nenän mitta tahtoo olla pisin matka, johon keskitymme. Olkaa avoimia uusille asioille. Emme tiedä, ovatko ne meille hyväksi vai pahaksi. Useimmin koemme ne vain kielteisinä, sillä emme malta odottaa. Voikaa hyvin tulevana vuonna."

Riitta Mykrä

KUVAT: IRMA NIELMI

100-VUOTISSÄÄTIÖ TIEDOTTAA

Henkilövalintoja

Kymmene Oy:n hallitus on nimittänyt 100-vuotissäätiön tilintarkastajaksi vuodeksi 1996 ekonomi **Katri Hakkaraisen** (KHT) sekä varamieheksi ekonomi **Seppo Sahalan** (HTM).

Säätiön valtuuskunnan kokouksessa 22.11. valittiin vuoden 1996 hallintoa ja tilinpitoa tarkastamaan ekonomi **Vilho Suojalehto** (HTM) ja pankinjohtaja **Kari Palmumaa**. Heidän varamieheikseen valittiin dipl.merkon. **Heikki Salminen** (HTM) ja kassanjohtaja **Tapani Kivelä** (HTM).

Apurahojen tilitykset

Vuoden 1995 apurahojen tilitysaika umpeutui 23.11. Muutama apuraha on vielä tilitämättä. Neuvoja tilityksessä antaa apurahalautakunnan sihteeri **Marjatta Käki**, puh. 402 2112.

Myönteistä palautetta KONTEISTA

Big loader -konttikuljetuksiin ollaan tyytyväisiä niin asiakkaiden kuin Kymin paperitehtaankin puolella, sillä kuljetusvahingot ovat vähentyneet merkittävästi.

Kesällä 1994 käyttöönotettu Big loader -tekniikalla tapahtuva konttikuljetus kohdistuu edelleen pääosin arkkitoimituksiin. Valtaosa konteista menee Belgiaan, seuraaviksi suurimmat kohteet ovat Englanti ja Espanja. Viime keväänä konttitoimitusten tueksi otettiin käyttöön ns. takuukonttilappu. Tämän takuulapun avulla on haluttu varmistaa, että kontti on saapunut asiakkaalle asianmukaisesti, ja saada tietoa toimituksen tilasta.

Konttien mukaan liitetyt takuulaput ovat paperitehtaan sisäisten kuljetusten päällikön **Pentti Eskelisen** mukaan palautuneet erittäin hyvin takaisin tehtaalle. "Ne ovat tärkeitä, koska niiden kautta saamme negatiivisenkin palautteen tänne varastoon ja voimme edelleen parantaa omaa toimintaamme. Niissä tapauksissa, joissa lappua ei ole kuulunut takaisin tai palautettuun lappuun ei ole tehty huomautuksia, olemme tulkinneet toimituksen päässeen virheettömänä perille", hän sanoo.

Takuukonttilappujen tuoma palautte on ollut pääsääntöisesti myönteistä: Big loader -konttikuljetukset ovat saaneet kiitosta, ja niihin siirtymistä on pidetty hyvänä ratkaisuna. Takuulapun terveisten perusteella puolestaan on kehitetty mm. lastin tuentaa kontissa.

Teollisuusvakuutuksen kuljetusvahinkojen torjuntatyöryhmän raportin mukaan Kymin kuljetusvahinkojen määrä on selvästi konsernin muita yksiköitä vähäisempi, mikä on Eskelisen mukaan nimenomaan konttikuljetusten ansiota.

Tulevaisuudessa Big loader -konttikuljetuksia pyritään käyttämään nykyistä enemmän. Tavoitteena on saada tuotteet entistä useammin tuotannosta yhdellä trukkiajolla suoraan konttiin.

KUUKAUDEN ALOITTEET

LISTAN KOKOAJA: PIRKKO VAARA

Marraskuussa aloitteiksi hyväksytyjä ehdotuksia

1. Päälystyskoneen telan 41 pesuveden suihkuputki

Päälystyskoneen telan nro 41 pesuveden suihkuputken siirtäminen nykyisestä paperiradan sisäpuolisesta positiostaan radan ulkopuolelle, päänvientihinnan urapyörän paikalle. Hyötynä on telan ja paperiradan muodostamaan taskuun puotavien paakkuumien aiheuttamien katkojen väheneminen.

2. Hylkytornien ylijouksun johtaminen paperikoneen kanaaleihin

Paperitehtaalla PK 7:n hylkytornien ylijouksun ulos ja edelleen sadevesiviemäriin valumisen estäminen valamalla korkeampi luiska ulos johtavaan oveen. Seurauksena ylijouksu valuu paperikoneen kanaaleihin.

3. C2-pakkauslaitoksen muuttaminen

Muutetaan pakettirullien käsittelyä päälystyslaitoksella: hylsän saahaaja laittaa hylsätapin valmiiksi hylsiä sahatesaan ja hylsätapin karkaamisen estämiseksi teipit hylsien päihin. Lisäksi tietokoneohjelmat muutetaan sellaisiksi, että pakettirullat voi merkitä pakettirulliksi jo muoton valmistuksen yhteydessä.

4. Leijujen ja infrojen puhaltimien pois käytöstä pitäminen

Päälystyskoneella ajettaessa "länttiposkea" jäävät I as. toiminnat käyttämättä. Ehdotetaan energian säästämistä pitämällä leijujen ja infrojen puhaltimet (5 kpl) pois käytöstä.

5. Arkkileikkuri 1:n poikkiterän jälkeisen nielun korkeussäätö

Muutetaan kiinteä kampi ja lukitus säätöpuultien tilalle vähentämään tapaturmavaaraa ja konevaurioita (Arkkileikkuri 1:llä poikkiterän jälkeisen nielun korkeussäätöä suoritetaan paperipaksumuksen muuttuessa ja se on tehty ajon aikana käyttämällä avaimia).

6. Päälystyskoneen aukirullauksen vastapuhallus

Huomio, että päälystyskoneen aukirullauksen vastapuhallus ei ole ollut toiminnassa. Toimintaan ottamisen jälkeen irtopaperikatkat vähentyneet huomattavasti.

7. Pituusleikkurin hoitopuolen reunanauhatorven varustaminen jakolaatikolla

Päälystyslaitoksen 2. pituusleikkurin hoitopuolen reunanauhatorvi, äänenvaimentajan jälkeen, tulee varustaa jakolaatikolla, jossa ohjattava pelti. Määrätynlaisella ajolla kokoomaputken tukehtumisongelma poistuu, eikä pituusleikkurin nopeutta enää tarvitse laskea.

8. Dioksidilaitoksen käynnistämisen aiheuttamien häiriöiden estäminen päälystyslaitoksella

Yhteydenotto ja sopiminen dioksidilaitoksen käynnistämisen ajankohdasta (esim. terävänvaihdon tai ratakaton aikana tapahtuvaksi). Käynnistäminen aiheuttaa sähköverkossa tapahtuvan heilahduksen vuoksi päälystyslaitoksen ns. imupiiriin häiriön, josta on seurauksena häiriö invertterikäytössä ja usein koneen pysähtyminen.

9. Leikkurin taittoraudan hionta

Arkkisalalin leikkuri 1:n taittoraudan kaikkien neljän kulman hiominen terävämmiksi, jolloin yhden kulman kuluttua tehottomaksi saataisiin uusi terävä kulma käyttöön rautaa pyöräyttämällä. Taittoraudan materiaali voisi myös olla enemmän hankausta kestävä.

10. PK 7:n rullakoneen päänvientinaru

PK 7:n rullakoneen päänvientinarupannin nosto kellarista rullakoneen alle, sekä saranoitu kotelo rullakoneelta palautuvien narujen suojaksi. Muutoksen seurauksena uusien narujen laittotyö helpottuu ja nopeutuu.

11. PK 8:n pituusleikkurin pohjapaperirullien karvit

PK 8:n pituusleikkurilla voitaisiin teh-

dä pohjapaperirullien karvit vain liimannahalla, huolittelematta niitä lainkaan. C2:n välirullauksessa kaikki karvit tapanaan kuitenkin pois ja tehdään uudet tilalle. Hyötynä on työvaikeiden vähentyminen sekä teippien ja ajan säästö.

12. Päänvientin narujen vienti huuvan ulkopuolelta

PK 7:n I käyttöryhmässä narujen vienti siirretään huuvan ulkopuolelle nykyisen sisäpuolen sijasta. Nauhat eivät näin pääse enää kasaantumaan narujen päälle aiheuttamaan narujen päältäpuotamisia ja katkeamisia.

13. TELA 61:n varustaminen ilmasuuttimien

Päälystyskoneella I/S-laatuja ajettaessa 4-aseman jälkeisen reunojen käpertymisen estämiseksi tulee tela nro 61 varustaa päistään ilmasuuttimin, jotka aukaisevat kaksinkerroin pyrkivän paperin reunan telan päällä.

14. Leikkuri Pasabanin taittoraudan kiinnitysvarsin lyhentäminen

Arkkisalalin arkkileikkuri Pasabanin taittoraudan kiinnitysvarsia lyhennetään, jolloin rauta painaa raskaammin, suuremmalla "väännöllä" alinta pasmaa. Tämä aiheuttaa enemmän taittoa pasmaan, joten koneen ajettavuus paranee huomattavasti. Edut kertaantuvat koneen alkupäästä loppupäähän.

15. PK 7 ei käytössä olevien laitteiden hyötykäyttö muualla

Säästetään laiteinvestoinneissa ja energiassa siirtämällä mm. PK 7:llä ei käytössä olevia laitteita muualle hyötykäyttöön.

16. Yliääniolosuhteiden sivuttaissäätö limittäjältä

Arkkileikkuri 1:n nykyisiin liinanohjaimiin asennetaan siipiruuvilukitus kupeeseen, jolloin ohjainta voidaan tarpeen vaatiessa liikutella sivusuunnassa. (Arkinreunan ja liinanreunan ollessa etäällä toisistaan aiheutuu usein kulmankääntymiä).

17. Täyttöputki PK 7:n kiertovesitorniin

Rakennetaan PK 7:n kiertovesitorniin täyttöputki varmistamaan veden riittävyys kaikissa tilanteissa. Putki rakennetaan kiertovesitornin läheisyydestä kulkevasta mekaanisesti puhdistetun veden linjasta, josta on jo valmis haara sekä venttiili. Venttiilin käsittely olisi helppoa koneatasolta.

18. Lisäkisko lastauslaiturin reunaan hienopaperin rullavarastossa

Hienopaperin rullavarastossa hitsataan lastauslaiturin reunaan 20-30 mm:n lisäkisko, jolla saadaan lastauslaiturin reunaan lisää kantopintaa estämään sähköhydraulisten vaunulastauslaitosten ns. väliinpuotaminen.

19. Palletoinnin leveyden säätöohjaimien muutos

Arkkisalalin GRM-käärimäkoneella lisätään palletoinnin leveydensäätöohjaimien alle 8 mm lattaraudat pienentämään rakoa kiertokuljettimeen. Ohuet riisit eivät enää mahdu ohjaimien alle, vaan ohjautuvat oikein palletille.

20. PK 7:llä seisokissa säiliöiden pohjamatat suoraan koneasäiliöstä hylkytorniin

PK 7:n alasajon jälkeen massatorneista lähtien huuhdellaan linjat ja annostelusäiliöt sekoitusvälikäntä koneasäiliöön, josta pumpaus erikseen rakennettavaa linjaa myöten hylkytorniin. Etuna kuitupitoisen pesuveden minimoiminen jätevesilaitokselle ja pesujen nopeutuminen, koska massaa ei tarvitse siirrellä säiliöiden sisällä.

21. Pakettirullien erottaminen toisistaan

Kehitetään C2-laitokselle pakettirullien erottamiseen rullanerotuslaite korvaamaan kiila ja leka.

Leikkaaja Askola Aholan yksi palkituista aloitteista koski arkkileikkurin painoputken korvaamista telalla.

ASKO AHOLA ARKKISALISTA PALKITTIIN ALOITEAKTIIVISUUDESTA Pienelläkin muutoksella voi saada parannusta aikaan

Kymin kuluvan vuoden kolmannen aktiivisen aloitteentekijän kunniakirjan ja 3 000 markan rahapalkinnon sai leikkaaja Askola Arkkisalista. Tunustus luovutettiin Kymin paperitehtaan aloitetoimikunnan kokouksessa 30. marraskuuta.

Askola on tehnyt kaikki viisi palkitsemiseen johtanutta aloitettaan vajaan vuoden aikana; ensimmäisen syyskuussa 1994 ja viimeisen viime maaliskuussa. Ideoiden syntyminen ei loppunut keväeseen, vaan Aholalla on aloitetoimikunnan käsittelyssä tällä hetkellä vielä pari aloite-ehdotusta.

Häneltä on pakko kysyä, mistä noinen pikavauhti aloitteentekemisestä? "Ehkä on tullut vähän enemmän funtsittua, miten omaa työtänsä voisi kehittää. Aloitteet ovat helpotaneet lähinnä omaa työtä. Oma vai-

kuuksensa niillä on ollut varmasti myös tuotantoon ja laatuun, kun kone pyörii tasaisesti. Todellista hyötyä on vaikea laskea", hän tuumii.

Ahola kertoo olleensa yhtiön palveluksessa viitisentoista vuotta, niistä arkkisalissa, isojen arkkien puolella, vuodesta 1983 lähtien. "Aikaisemmin minullakin kynnys oli korkeammalla, eikä pieniä juttuja tohtinut tehdä. Myöhemmin huomasi, että jollakin pienelläkin muutoksella voi saada parannusta hommaan."

Askola kertoo työskentelevänsä uusimmalla isoista arkkileikkureista. "Uusiin koneisiin löytyy varmasti aina vähän soveltamisen varaa. Osaan ideoita olen saanut toisilta koneilta, joissa jokin asia on jo osoittanut toimivuutensa. Niitä ideoita olen sitten muutellut sopivammiksi haluamaani tarkoitukseen. Vanhoilla koneilla löytyy varmasti

kehittämisen varaa enemmänkin, mutta niiden kohdalla tulevat kustannukset ehkä liian suuriksi."

Aloitteiden tekeminen on ollut hänen mielestään helppoa. "Työpaikan ilmapiiri on sellainen, että siellä on helppo tehdä aloitteita. Suhtautumisen aloitteen tekemiseen on ollut kannustavaa niin työtovereiden kuin työnantajankin taholta. Tietenkin rahalla on aina oma vaikutuksensa - aloitepalkkiot kannustavat yrittämään."

Kymin aloitetoiminta on menossa Aholan mielestä parempaan suuntaan uusien muutoksien myötä. Omalta kohdaltaan hänellä ei ole ollut moittimista tähänkään asti; asiat ovat edenneet asianmukaisesti.

Hän huomauttaa lopuksi, että aloitteen tekovaiheessa ja sen suunnittelussa olisi hyvä, jos voisi käyttää enemmän hyödyksi oman kunnossapidon asiantuntemusta.

Tehdaspuu muuttuu UPM-Kymmenen metsäosastoksi

Tehdaspuu Oy:n taru lähenee loppuaan. Lähes 30 vuotta toiminut puunhankintayhtiön tilalle tulee ensi vappuna uuden konserniyhtiön UPM-Kymmene Oy:n metsäosasto, johon sulautuu Tehdaspuun lisäksi Yhtyneiden metsäosasto. Käytännössä Tehdaspuu fuusioidaan ennen tätä Kymmene Oy:hyn, joka puolestaan fuusioidaan UPM-Kymmeneen 30.4.1996.

UPM-Kymmenen metsäosastosta käytetään nimitystä UPM-Kymmene Metsä. Metsäosaston johtajaksi, metsäpäälliköksi, on nimetty Tehdaspuun nykyinen toimitusjohtaja Pekka Tiililä. Metsäosaston keskuksena toimii linto on päätetty sijoittaa Valkeakoskelle. Tämä merkitsee, että useimmilla Kouvolan keskuskonttorin noin 70 toimitushenkilöstä on edessä muutto Hämeeneseen.

Uuden metsäosaston organisaation rakentaminen on alkanut. Tähän mennessä on päätetty, että hankintalaitteita tulee olemaan kuusi, joiden

sijaintipaikkakunnat ovat Rauma, Pietarsaari, Jämsänkoski, Kouvola, Lappeenranta ja Kajaani. Metsäosaston esikuntaa johtaa varametsäpäällikkö Hannu Vainio (nykyään Yhtyneiden metsäpäällikkö). Hänen alaisuudessaan on viisi osastoa/yksikköä.

UPM-Kymmenen tuleva metsäpäällikkö Pekka Tiililä, riittääkö uudessa metsäosastossa töitä kaikille tehdaspuulaisille? "Se tiedetään, että liikkeelle lähdetessä meillä on organisaation erässä osissa selvää ylimiehitystä. Fusion perusteella ei ketään kuitenkaan nyt sanota irti, mutta monen kohdalla varmasti tehtävät ja toimipaikka muuttuvat."

Millä aikataululla uuden organisaation tekeminen etenee? "Uuden organisaation rakentaminen ja ihmisten sijoittaminen siihen pyritään tekemään mahdollisimman nopeasti. Mielestäni on kuitenkin viisautta toimia niin, että varaamme riittävästi aikaa keskusteluihin toimihenkilöiden ja työntekijöiden kanssa."

UPM-Kymmene Metsä tulee olemaan merkittävä tekijä Suomen metsämaailmassa. Sen tehtävänä on hankkia puuta runsaat 20 milj. m³. Määrä nousee lähivuosina vielä tästä käynnissä olevien investointien johdosta. Uudella yhtiöllä on omia metsiä runsaat 900 000 ha, joista saadaan puuta noin 10 % yhtiön tarpeista. Kun UPM-Kymmene Metsän hoidossa on myös yksityismetsiä yli 200 000 ha, hoitovastuu metsistä on mittava.

UPM-Kymmene Metsän henkilöresurssit ovat liikkeelle lähdetessä 970 toimitushenkilöä, noin 800 metsuria sekä 1500 metsäkone- ja autoyrittäjää sekä näiden kuljettajia.

"Olen varma siitä, että kahden hyvän metsäorganisaation yhdistämisellä päästään aiempaakin parempaan tehokkuuteen. Yrityskulttuurissa on eroja, mutta me käänämme erot rikkaudeksi", Pekka Tiililä vaakuuttaa.

Teksti: Esko Pakkanen

JÄRJESTÖT

TYÖHUONEKUNNAT LAKKAUTETAAN
Eero Jaakkola jatkaa osasto 19:n puheenjohtajana

Osasto 19 uudistuu -tilaisuuksissa (keväällä -95) ilmeni, että työhuonekuntakäsité on suurimmalle osalle jäsenistöä vieras ja epäselvä. Kevään tilaisuuksissa toivottiin jäsenistön taholta työosasto- ja työpaikkakeskeisempää toimintaa. Luottamusmiehet ja osaston toimikunta ovat käsitelleet työhuonekuntien lakkauttamista, sekä uutta toimintamallia ja esittivät osaston syyskokoukselle työhuonekuntajärjestelmän lakkauttamista.

Muutamasta kriittisestä puheenvuorosta huolimatta osasto 19:n syyskokous päätti (ilman äänestystä), että Kuusankosken paperiammattiosasto 19 luopuu nykyisestä työhuonekuntajärjestelmästä ja siirtyy työpaikka- ja työosastovetoiseen toimintamalliin vuoden 1996 alusta. Toimintamallissa luottamusmiesten rooli työosaston ja työpaikan keskeisenä vetäjänä korostuu.

Työhuonekuntien lakkauttamisella selkeytetään ja yksinkertaistetaan

osaston sisäistä toimintaa, sekä tuodaan vaikutusmahdollisuudet ja päätöksenteko lähelle jäsenistöä.

Syyskokouksen 1995 henkilöva-

linnat:
 Puheenjohtaja **Eero Jaakkola**, ytvastaava **Pentti Vainio**, tiedotussihteeri **Ilmari Jokinen**, koulutus- ja kulttuuris sihteeri **Arto Tiihonen**, nuorisosihteeri **Mika Ranta**, liikuntas sihteeri **Terho Kukkola**, loma-asiamies **Erkki Mukkila**, tasa-arvovastaava **Irma Ojala**.

Toimikunta vuodelle 1996:

Varsinaiset jäsenet: Raimo Merelä, Ilkka Haapala, Irma Ojala, Pentti Vainio, Heikki Miettinen, Seppo Hirvi, Kari Tuomi, Pertti Mäkelä, Pasi Untolahti, Mikael Byckling. Varajäsenet: Juha Ranta, Anja Tarkainen, Hannu Simola, Hannu Laminaho, Pekka Sipiläinen, Ari Järvinen, Jouni Nokkanen, Erkki Kokkonen, Ritva Nuutti, Timo Laine.

KUOLLUT

Edellisen lehden ilmestymisen jälkeen tietoomme tulleet kuolleet eläkkeensaajat:

Nestor Relander, 88, voimaosasto (kuollut 21.11.), **Annikki Salmi**, 77, sosiaaliosasto (18.11.).

Tietopalvelu

Tietopalvelu on suljettu 27.-29.12.

KIITOS

Siili on luopunut piikeistään - kiitoksia ystävieni muistamisesta. Parhainta tulevaisuutta teille kaikille toivoen
Anneli Lahti

Työtoverit, esimiehet, yhteistyökumppanit! Yllätitte minut. Sydämmelliset kiitokset muistamisesta jäädessäni vapaalle.
Reijo Hölsä

Monet kiitokset teille kaikille, jotka monin eri tavoin muistitte ja järjestitte vapaalle lähtöni ikimuistoiseksi.
Orvokki Lempinen

Lämpimät kiitokset merkkipäivääni muistaneille.
Jouko Saarela

Kiitämme lämpimästi menneestä kestästä Verlassa samalla uutta odottaen. Toivomme kaikille rauhallista Joulua ja onnellista Uutta Vuotta Sylvian joululaulun sävelin.
Hugo Mullqvistin pojat & tyttö

Lämmin kiitos muistamisesta merkkipäivänäni.
Pirjo Virtanen

Kiitos - TACK.

Inger Hagström

ELÄKKEELLE

Kymin Paperiteollisuus Oy
 Laskuttaja **Soile Anttila** paperin markkinointi (36 palvelusvuotta), sähköasentaja **Reijo Hölsä** kunnossapito (41), teknisen asiakaspalvelun päällikkö **Holger Lassenius** C-osasto (32), massaosastonhoitaja **Aimo Syrjänen** PK 1-2 (21).

Mietteitä

*Aitous vapauttaisi käyttäytymistäni hurskastelun harhoista.

*Eksyneisyteni tottumisen myötä kadotan itseni kohtaamisen tarpeen.

*Tiede on ottanut painovoimallain oivaltamisen nimiinsä - selvittämättä sen syntyä.

*Minussa asuva ihminen häiritsee havaitsemasta kiitoksen aiheitani.

*Hätävaleidenkin anteeksipyyntöissä kynnystä omaisuus.

*Selvitellessä tyhmyyksiäni, sisäisyyteni karttelisi niiden esille tuloa.

*Totuuteni ovat rajallisuksiani.

*Ystävien määrää voi harventaa - vertailemalla julkisesti heidän laadullisuuttaan.

*Jos henkinen perusturvallisuuteni rappeutuu - neuroosikin käy hankalaksi.

*Suoritusyhteiskunnan kasvattina harmittelen - antaessani etujeni vastaisen käsityksen.

Heikki Pukki

Mietteiden kirjoittaja **Heikki Pukki** on eläkkeellä oleva huoltomies Kymin sulfiittiselvitykseltä. Vuodesta 1972 lähtien eläkepäiviä viettänyt Pukki on kirjoitellut omaksi ilokseen mietteitä ja runoja noin parinkymmenen vuoden ajan — niitä on myös julkaistu eri lehdissä. "Kirjoittaminen on minun henkireikäni, siitä saan voimani", toteaa vaikeasti sairastellut kirjoittaja.

"Niin kauan tätä hommaa pystyy jatkamaan, kun jaksaa olla kiinnostunut kaikesta uudesta"

"Tämä on jatkuvaa työtä - sarka on varmaan loputon, ja vaatimukset nousevat aina edistysen myötä", toteaa Eero Forsström Voikkaan paperitehtaalta. Forsström on musiikin monitoimimies, joka tunnetaan erityisesti Puhallinorkesteri Fantasian kapellimestarina ja taiteellisenä johtajana.

Kipinän musiikkiin ja soittoon Eero Forsström sai 9-vuotiaana pojannasikkana katsellessaan soittokeuhkunnan vappukulkuetta. Vuosikymmenien aikana musiikki on vienyt hänet mm. soittajaksi ensin Kuusankosken Työväen Musiikkiyhdistykseen, Kymin Oy:n ammattikoulun soittokeuhkuntaan ja lähes 30 vuodeksi Kuusankosken Työväen Soittajiin. Välillä hän innostui soittamisesta tanssiorkesterissa, ja 1970-80 -luvuilla kului 16 vuotta Kouvolan kaupunginorkesterissa. Vuonna 1988 hän tuli johtajaksi Voikkaan Työväen Soittokuntaan, jonka nimi vuonna 1993 muutettiin Puhallinorkesteri Fantasiksi. Tällä hetkellä hän johtaa Fantasian lisäksi Iitin puhallinorkesteria. Hän on toiminut myös vaskisoitinten ja käyrätorven soiton opettajana sekä Pilkanmaan naislaulajien, myöhemmin Kuusankosken naislaulajien, kuoronjohtajana.

Viime vuosina Eero Forsström on halunnut omistautua paikkakunnan puhallinmusiikin kehittämiseen. Tämän työn myötä ovat muut tehtävät saaneet väistyä.

Puhallinorkesteri Fantasia on itsenäinen yhdistys, jonka juuret ulottuvat vuosisadan vaihteeseen asti. Orkesterin toiminta on erittäin aktiivista ja monipuolista; esiintymisiä mitä erilaisimmissa tilaisuuksissa kertyy tällekin vuodelle noin 100. Tänä päivänä orkesteriin kuuluu 35 vakituista soittajaa ja 22 oppilasta. Oppilaskoulutus onkin kasvanut viime vuosina vahvasti.

Forsström kokee orkesterin kanssa tekemänsä työn erittäin mieluiseksi. Syytä tyytyväisyyteen lisää, että ohjelmisto on muokkaantunut perinteisestä torvisoitosta täysipainoiseksi puhallinmusiikiksi, josta saatu palaute on ollut pääsääntöisesti myönteistä. Hän odottaa mielenkiinnolla helmikuuta, jolloin Fantasialla on edessään konserttimatka Floridaan. Mikäli kaikki menee hyvin ja orkesteri pääsee lähtemään matkaan, se pitää Amerikan mantereella kol-

Puhallinorkesteri Fantasian kapellimestari Eero Forsström Voikkaan paperitehtaalta täyttää 50 vuotta 31.12. Merkkipäiväänsä hän ei aio viettää, vaan lähtee matkalle.

me konserttia."

Forsström työskentelee pituusleikurin hoitajana Kaukas Oy:n Voikkaan paperitehtaalla. Tehdas antaa leivän, mutta elämän musiikki. Hän tunnustaa antavansa Fantasialle kaiken mahdollisen aikansa. "Niin kauan tätä hommaa pystyy jatkamaan, kun jaksaa olla kiinnostunut kaikesta uudesta ja kehittämään omaa työtään. Sitten kun niksitt loppuu, pitää tekijöitä vaihtaa."

Itseään ja orkesteriaan Eero Forsström pyrkii kehittämään mm. pysyttelemällä jatkuvasti 'ajan hermolla'. Hän kuuntelee paljon erilaista puhallinmusiikkia, mistä pilkahtaa monesti hyviä ideoita omaan työhön. Hän kertoo saavansa musiikkikauppojen kautta automaattisesti kaikki puhallinmusiikkiutuudet.

Varsinaisen leipätyön ja 'harrastuksen' yhteensovittamisessa ei ole

ollut vaikeuksia, sillä niin työnantaja kuin työtoveritkin ovat suhtautuneet myönteisesti ja kannustavasti: esiintymisiä ja harjoituksia varten on aina saatu tarvittaessa ajat järjesty-mään.

Eero Forsström on itse soittanut kontrabassoa, rumpuja ja käyrätorvea. Oma soittaminen jatkuu edelleen Fantasian sisällä toimivassa pienemmässä porukassa, Seitsikossa, jossa hän soittaa käyrätorvea. "Tällainen pienempi porukka on aina nopeammin otettavissa keikalle kuin koko iso orkesteri."

Työn ja musiikin jälkeen jäävässä vapaa-ajan käytössä ei Forsströmillä ole vaikeuksia, sillä sitä ei käytännössä ole. Hän kertoo harrastaneensa aikoinaan aktiivisesti kuntoliikuntaa poikansa kilpaurheilun myötä, mutta nykyisin kuntoilu on jäänyt satunnaisten pyörälenkkien varaan.

HENKILÖSTÖPALVELU TIEDOTTAA

Erämajat

Erämajavarauksia ajalle 29.12.1995-29.3.1996 vastaanotetaan Kymin henkilöstöpalvelussa, puh. 2294.

Verlan lomavaraukset

Verlan lomamajojen varauksia ajalle 15.5.-31.8.1996 voi tehdä henkilöstöpalvelusta 2.1.1996 lähtien.

Ari Järvinen keilamestariksi

Kymmene-konsernin Kuusankosken tehtaitten keilamestaruudesta heitetiin 12.12. Kuusankosken remontoitua keilahallissa.

Selvästi parhaiten keiloja kaatoi **Ari Järvinen** Kymiltä, jonka tulos 1238 oli 85 pistettä parempi kuin toiseksi sijoittuneella **Pentti Sipulla** Kymiltä.

Naisten sarjan voiton keilasi **Helena Karvonen** FinnPeriltä vain viiden pisteen erolla **Raili Pöriin** Kymiltä.
Tulokset:

Miehet: 1. Ari Järvinen, Kymi, 1238, 2. Pentti Sippu Kymi, 1153, 3. Anssi Pälvisalo Kymi, 1141, 4. Pertti Halonen FinnPer, 1128 5. Juhani Karvonen Kymi, 1097, 6. Esko Eskelinen Kymi 1091, 7. Heikki Jokinen Kymi, 1061, 8. Lasse Ahlroth Combitrans, 1018, 9. Martti Salonen Kymi, 990, 10. Arvid Kauppinen Kymi, 983.
 Naiset: 1. Helena Karvonen FinnPer, 970, 2. Raili Pöri Kymi, 965, 3. Kaisa Koskelo Kymi, 935.

SAIRAUSKASSA TIEDOTTAA

Uusia jäsenvalintoja

Kuusankosken Tehtaiden Sairauskassan varsinainen kassankokous pidettiin 23.11.1995 Voikkaan seuratalossa. Kokouksen puheenjohtajana toimi **Olavi Moilanen**.

Kokouksessa valittiin hallituksesta erovuorossa olleista varsinaisista jäsenistä uudelleen **Tytti Penttilä**. Uusiksi varsinaisiksi hallituksen jäseniksi valittiin **Pasi Untolahti** ja **Pentti Vainio**. Varajäsenvalinnat muodostuivat seuraaviksi: **Hellevi Andersson** jatkaa Tytti Penttilän varahenkilönä, **Heikki Miettinen** valittiin Pentti Vainion varahenkilöksi ja **Pertti Mäkelä** valittiin Pasi Untolahden varahenkilöksi. Valittujen toimikausi on 1996-98.

Varsinaisiksi tilintarkastajiksi valittiin uudelleen sisäisen tarkastuksen päällikkö **Vilho Suojalehto** HTM ja sosiaalijohtaja **Tuure Ainikkamäki**. Varatilintarkastajiksi valittiin talouspäällikkö **Olavi Sommarberg** HTM ja kaupunginkamreeri **Seppo Hakalin**. Toimikausi on vuosi 1996.

Entisten jäsenten, joilla on ollut kassassa vähintään 20 vuotta maksavaa yhtämittaista jäsenyyttä, ja jotka ovat siirtyneet työsuhteen päätyttyä kassan toimintapiirissä mainitun osakkaan käyttämän eläkelaitoksen myöntämälle eläkkeelle, jälkeensuoritetaan vuonna 1996 hautausavustuksena edelleen 1 250 mk.

TYÖTERVEYS TIEDOTTAA

Paras laihduttaja keveni 15,5 kiloa

Syksyn painonvartijakurssilaiset ottivat loppukirin, sillä viimeisen punnituksen mukaan kiloja tippui keskimäärin 6,9 kg henkilöä kohden. Tulos parani siis oleellisesti viime lehdessä ilmoitetusta neljästä kilosta. Kymmenessä viikossa kiloja lähti yhteensä 151,4 kg. Kurssille osallistui 22 henkilöä.

Yksi osallistujista onnistui painonpudotuksessaan ylivoimaisesti muita paremmin saadessaan painonsa kevenemään peräti 15,5 kg. Kahdelta seuraavalta eniten kiloja karistaneelta paino putosi 13,8 kg.

MERKKIPÄIVIÄ

50 v

Pituusleikkurin hoitaja **Eero Forsström** Voikkaan paperitehtaalta täyttää 50 vuotta 31.12. Hän on syntynyt Kuusankoskella.

Eero Forsström työskenteli Kymin sellutehtaalla vuosina 1962-63 puristinpoikana ja vakaajana, myös Kuusanniemen sellutehdas tuli miehelle tutuksi asennusapulaisen tehtävissä vuonna 1964. Voikkaan paperitehtaalla hän aloitti työnsä vuonna 1968: ensin lomittajana ja sen jälkeen pituusleikkurin 1. apumiehenä 1970-71, pituusleikkurin 2. miehenä 1971-79 ja pituusleikkurin syöttäjänä 1979-92. Nykyisessä toimessaan pituusleikkurin hoitajana hän on ollut vuodesta 1992 lähtien.

Eero Forsström tunnetaan soittajana, soittokunnanjohtajana ja musiikinopettajana. Hän on toiminut soittajana Kuusankosken Ty:n Musiikkiyhdistyksen soittokunnassa v. 1956-57 ja Kuusankosken Työvään Soittajissa v. 1958-87. Viimeksi mainittujen vuosien aikana hän on osallistunut neljänä kesänä Suomen Työvään Musiikkiliiton järjestämille kesäleireille ja toiminut oppilaskouluttajana useaan eri otteeseen. Hän on soittanut myös Kymi Oy:n ammattikoulun soittokunnassa v. 1960-64 ja Kouvolan kaupunginorkesterissa 1972-88.

Pohjois-Kymen musiikkiopistossa hän on ollut vaskisoihtinten opettajana v. 1972-86 sekä toiminut näiden vuosien aikana opettajana kesäleireillä kymmenenä kesänä. Lappeenrannan musiikkiopistossa hän opetti käyrätorven soittoa vuosina 1987-91 samoin kuin Imatran musiikkikoulussa vuosina 1990-95 ja Joutsenon musiikkikoulussa v. 1992-95.

Pilkanmaan naislaulajien ja myöhemmin Kuusankosken naislaulajien kuoronjohtajana hän toimi vuosina 1986-92. Hän johti Iitin kansalaisopiston puhallinorkesteria vuosina

1986-92. Iitin puhallinorkesterin johtajana hän on ollut vuodesta 1993 lähtien. Voikkaan Työvään Soittokunnan johtajaksi hän tuli vuonna 1988, mikä tehtävä on edelleen jatkunut soittokunnan nimen muutoksen jälkeen Puhallinorkesteri Fantasian johtajana.

Tukea musiikinopiskeluun hän on saanut Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiöltä.

Eero Forsströmille on myönnetty Suomen Työvään Musiikkiliiton hopeinen ansiomerkki v. 1987 ja johtajamerkki v. 1994. **Ei vastaanottoa.**

Autonkuljettaja **Valto Karisaari** tehdaskuljetuksista täyttää 50 vuotta 14.1. Hän on syntynyt Ivalossa.

Yhtiön palveluksessa Karisaari on ollut vuodesta 1970 lähtien. Vapaa-ajan harrastuksikseen hän kertoo keuhalla karavaanimatkailun ja talvella laskettelun. Merkkipäiväänsä hän viettää **matkoilla**.

Laborantti **Tuula Lundberg** tietopalvelusta täyttää 50 vuotta 3.2. **Matkoilla.**

Järjestelmäsunnittelija **Helena Rainio** Kymmene Oy:n tietohallinnosta täyttää 50 vuotta 30.12. Hän on syntynyt Kuusankoskella.

Varamies **Tuomo Taavila** Voikkaan paperitehtaalta täyttää 50 vuotta 20.1. **Villisikajahdissa.**

Laitetarkastaja **Erkki Wathén** konekorjaamolta täyttää 50 vuotta 25.1. **Matkoilla.**

HENKILÖUUTISIA

Ari Jattu

Jaakko Sutela

Stig-Olof Lindholm

Sinikka Salakka

Kymin Paperiteollisuus Oy Hallinnollisen osaston uudelleenorganisointi

Hallinnonjohtajan, varatuomari **Lasse Mäkelän** siirtyessä 1.4.1996 eläkkeelle on tehty seuraavat organisaatiomuutokset ja nimitykset 1.3.1996 alkaen:

Talousjohtaja, kauppatiet. maisteri, MBA **Ari Jattu**, 37, on nimitetty talous- ja hallintojohtajaksi vastuualueenaan talous-, henkilöstö- ja tietohallinto.

Hallinnollisen osaston yksiköistä muodostetaan Jatun alaisuuteen kolme toimintoa: henkilöstöhallinto, työsuhteidenhallinto ja työterveyshallinto. Henkilöstöhallinnosta vastaa valtiotiet. maisteri **Stig-Olof Lindholm**, 50, joka on nimitetty 1.3.1996 lähtien apulaisjohtajaksi. Lindholm on toiminut aikaisemmin

Kymin konttoripäällikkönä. Hän on tullut yhtiön palvelukseen v. 1970. Työsuhteidenhallinnosta vastaa apulaisjohtaja, varatuomari **Eero Miettinen** ja työterveyshallinnosta johtava lääkäri, lääket. lis. **Antti Jokinen**.

Lakiasianosaston päällikkö, varatuomari **Jaakko Sutela**, 46, on nimitetty apulaisjohtajaksi ja Kymin johtoryhmän jäseneksi vastuualueenaan lakiasiat, kiinteistöhallinto ja yhteydet viranomaisiin. Hän raportoi suoraan toimitusjohtaja Johan Furuhejmille. Sutela on tullut Kymin palvelukseen v. 1978.

Johtaja **Eero Niinikosken** alaisuuteen viestintä- ja yhteiskuntasuhteet -yksikköön siirtyvät hallinnolliselta osaltolta lomakesuunnittelu ja Verlan museoalueeseen liittyvät hallinto- ja kehitystehtävät. Niinikoski seuraa Lasse Mäkelää Verlan hallintokunnan puheenjohtajana 1.3.1996 alkaen. Hallintokunnan varapuheenjohtajana jatkaa Stig-Olof Lindholm.

Johtaja **Teuvo Karhun** vastuualueeseen kuuluva riskienhallinta siirtyy tekniseen hallintoon. Karhu raportoi jatkossa tekninen johtaja Håkan Romantschukille.

Tehdaspalvelu Merkanti **Sinikka Salakka** on 15.12.1995 nimitetty osastosihteeriksi tehdaspalveluun päätehtävänä kone- ja automaatio-osaston henkilö- ja palkka-asiat sekä osastojen tulostietojen raportointi. Hän on aiemmin toiminut ostokirjanpitäjänä taloushallinnossa. Sinikka Salakka

raportoi kehityspäällikkö Markku Keisalalle.

Tehdaspalvelussa edellä mainittuja tehtäviä hoitanut osastosihteeriksi Liisa Salminen jää pois työelämästä tämän vuoden lopussa.

Kymin paperitehdas Sihteeriksi **Inger Hagström** teknisestä asiakaspalvelusta on siirtynyt 15.12.1995 pois työelämästä.

Kaukas Oy Tekninen hallinto

Dipl.ins. **Pentti Hyväri**, 54, jatkaa teknisenä johtajana. Hänen vastuualueeseensa kuuluvat tekninen palveluosasto, suunnitteluosasto, liikenneosasto, rakennusosasto sekä teknisen hallinnon tukitoimet: energiasiat, sähkötekniikka, puunhankinta, LVI-tekniikka ja ympäristönsuojelu.

Henkilöstöhallinto

Henkilöstöhallinnosta vastaavaksi hallintojohtajaksi nimitetään insinööri **Markku Korpela**, 53, 1.1.1996 alkaen.

Hallintotieteiden maisteri **Matti Heinilä** nimitetään 1.1.1996 lähtien laatuapulaikoksi. Hänen vastuualueeseensa kuuluvat henkilöstön kehittäminen ja laatuajajärjestelmien hallintaan liittyvät tehtävät.

Lappeenrannan sellutehdas

Sellutehtaan tuotantojohtaja dipl.ins. **Harry Sundqvist**, 47, nimitetään sellutehtaan johtajaksi 1.1.1996 alkaen.

Mummonsa Marjo Vätön sylissä esityksestä nautti pikkutonttu Antero Vättö.

Pikkuväen pikkujoulua vietettiin Kuusankosken teatterissa

Paperiliiton ammattiosasto 19 jäsenten lapsille tarkoitettua pikkujoulua vietettiin Kuusankoskitalolla itsenäisyyspäivänä. Ohjelmassa oli teatteriesitys nimeltään Aikaseikkailu ja tottakai joulupukin vierailu ja jouluiset herkkupussit.

Pikkujoulun juhliminen teatterin merkeissä on muodostunut jo perinteeksi. Osasto 19:n entinen tiedotussihteeriksi **Pentti Vättö**, joka aikaisempina vuosina on ollut pikkujoulujen järjestelytoimikunnassa mukana kertoo, että juhlissa on nautittu teatteriesityksistä jo yli kymmenen vuoden ajan ja joka kerta ovat viimeiset saapujat saaneet etsiä istumapaikkaa.

Tänäkin vuonna Kuusankosken teatteri oli tupaten täynnä lapsia ja heidän vanhempiaan ja myös isovanhempiaan. Esitys kesti tunnin verran ja kaikkein pienimmätkin jaksoivat hyvin seurata tapahtumia.

UUTISKYMI

NUMERO 12/1995

Toimitus: Kymin Paperiteollisuus Oy, viestintäosasto, 45700 Kuusankoski, puh.vaihde (951) 4021, teleksi 52211 kymco fi, telekopio (951) 402 2186, memotunnus KYTIED.

Päätoimittaja: Reijo Virta, puh. (951) 402 2168.

Toimitussihteerit: Kimmo Rekimies, puh. (951) 402 2169.

Toimittaja: Irma Niemi, puh. (951) 402 2173.

DTP-kuvat: Arja Mellanen, puh. (951) 402 2225.

Osoitteenmuutokset: Terttu Niilo-Rämä, puh. (951) 402 2167.

Kirjapaino: Uusimaa Oy, Teollisuustie 19, 06150 Porvoo, puh.vaihde (915) 661 61.

Paperi: Griffin KymexCote 115 g/m², hiokepitoinen kaksoispäällystetty painopaperi. Paperille on myönnetty pohjoismaisen ympäristömerkin käyttöoikeus, numero 404 012.

SFS on myöntänyt Kymin Paperiteollisuus Oy:n ympäristöjärjestelmälle sertifikaatin 1995.

Lehden seuraava numero ilmestyy 29.1. Lehteen tarkoitettun aineiston on oltava perillä toimituksessa viimeistään 15.1. klo 16.00.

ISSN 0358-416X.

UUODEN KUUSANKOSKELAISYRITTÄJÄ

"Kunhan Kymi tuo puuta Venäjältä"

Kuusanniemeen saapuu päivässä keskimäärin viisikymmentä junavaunullista Venäjän puuta. Vaunulas-tin purkamisesta ja puutavaran siir- rosta kuorimoon tai väli-varastoon huolehtii vuoden kuusankoske- laisyritykseksi valittu Joutjärvi & Joutjärvi Ky. Noin yhdeksän miljoon- nan liikevaihtoon ylittävä yritys on kuluvana vuonna kasvattanut työntekijämääräänsä puolella kymmennel- lä 23:een. Tämän päälle tulevat vielä yrityksessä työskentelevät omistajat, veljekset **Veikko**, **Risto** ja **Martti Joutjärvi** sekä paperitöistä huolehti- va Veikon vaimo **Tuula**.

"Enimmillään Kuusanniemessä oli jopa viisi aluuraakoitsijaa Venäjän puuta purkamassa. Kymen taholta sanottiin silloin, että 'tietäkää veljekset, se joka meitä parhaiten palvelee, saa tämän homman'. Me tänne onneksi jäljelle jäimme", hymyilee Veikko Joutjärvi.

Yrityksessä tehdään töitä kahdes- sa vuorossa. Ennätys on 108 vaunun puulastin purkaminen, mutta "se ei enää sujunutkaan päivän puitteissa, vaan kotiin lähdettiin puoli yhden aikaan yöllä", kertoo Martti Joutjärvi. "Haluummekin tässä kiittää omia

työntekijöitämme, kun he ovat olleet niin joustavaa ja sopeutuvaista porukkaa."

Viime vuosina Joutjärvien yrityk- sellä on ollut useitakin "näytönpaik- koja". Sellutehtaan kuljetinpalon jäl- keen yritys huolehti vajaan kolmen kuukauden ajan hakkeen siirrosta. "Oltiin vähän äkinäisiä siihen hom- maan. Tuli pieni kiire hommata koneet ja niihin kuskit. **Laaksosen Markku** sanoi ajatelleensa, että vel- jekset kuljettaa vaikka kottikärryllä ne hakkeet. On totta, että meillä oli kova halu näyttää, mihin pystytään. Kun tiukassa paikassa onnistuu, se lisää asiakkaan luottamusta", selvittää Veikko Joutjärvi.

Veljekset ovat jo 25 vuoden ajan myyneet samaa palvelua Kymille ja Voikkaalle. Heidän mukaansa puulastin purkaminen on ammattimiehen hommaa, johon ei maansiirtoalalla kaivinkonetta käyttänyt äkkiseltään pysty. Martti Joutjärven poika **Mar- ko** kertoo käyneensä puolen vuoden ajan iltaisin ja viikonloppuisin työ- maalla harjoittelemassa, ennen kuin homma alkoi luistaa. Vaikka välissä on viisitoista metriä rautaa, niin tot- tunut kuski tuntee kädessään, milloin koneen koura on nipussa kiinni. Pur- kutyössä ei mikään automaatti pelaa, vaan tarvitaan käsituntua.

Joutjärvi & Joutjärvi Ky:llä on kaivinkoneita, puskutraktori, kurottajatruckeja, kuormaajia, tie- höylä jne. Kalus- toa olisi tarpeen uusia lähes vuositain. "Liikevaihto kuluu suurelta osin koneisiin, mutta toisaalta se on satsaamista tulevaisuuteen. Yri- tyksen jatkuvuut- takin on vähän ajateltu. Seuraava sukupolvi on jo täällä töissä tuntu- ma hakemassa. Yrittäjyydessä kiehtoo se oma vapaus. Vaikka se useinkin on vapautta viettää kahdeksan tunnin si- jasta kuusitoista tuntia työmaalla", luonnehtii Veikko Joutjärvi.

Vuoden kuusankoskelaisyrittäjinä palkitut Veikko (vas.) ja Martti Joutjärvi sekä puukuormaa purkamassa kaivinkoneen puikoissa jälkimmäisen poika Marko.

Tasavallan presidentin kunniamerkkejä kymiläisille

Tasavallan presidentti on itsenäisyyspäivänä myöntänyt kunniamerkit seuraaville Kymen Paperiteollisuus Oy:n palveluksessa oleville:

Suomen Leijonan Ritarimerkki on myönnetty tuotantojohtaja **Jorma Latomäelle** Kymen paperitehtaalta.

Suomen Valkoisen ruusun 1. lk:n mitalin kultaristein on saanut arkisto- päällikkö **Birgit Rantala** viestintäosastolta.

Suomen Valkoisen Ruusun I. luokan mitali on myönnetty ylimestari **Seppo Pessalle** Kymen paperitehtaalta, kenttämestari **Pentti Sopaselle** hallinto-osastolta ja työhönsijoittaja **Leo Suokkaalle** hallinto-osastolta.

Koneenkäyttäjät **Mauri Laurila** C-laitokselta on saanut Suomen Valkoi- sen Ruusun mitalin.

TEKSTI JA KUVA: PIA LINDROOS

"Mieleeni on jäänyt eräs Venäjällä järjestetty korkean- tason tilaisuus. Pöydällä oli Kymen paperinäytteitä ja juuri ennen vieraiden tuloa yksi nippu pääsi putoo- maan. Kun ryntäsin sitä nostamaan, housuni ratkesi- vat takaa saumasta. Olan- der tuumasi siinä, että 'jaa-a, ei taida Menna tällä reissulla paljon pokkuroida. Sen pitää seistä selkä suo- rana, ettei halkio irvistä", muistelee Martti Menna.

Martti Menna tuli Kymen jalostusteollisuuden tuotepäälliköksi vuonna 1972 ja jää ensi vuoden alusta eläkkeelle hienopaperin mark- kinointipäällikön paikalta. Tarkastel- taessa hänen yhtiöläisvuosiaan tehtä- vä tasolla syntyy vaikutelma työlleen omistautuneesta tuotannon ja mark- kinoinnin kehittäjästä ja kiivastahti- sesta Itä-Euroopan kiertäjästä. Toi- saalta henkilötasolla hänestä hah- mottuu kuva ymmärtävänä ja avu- liaana asiakaspalvelijana ja herkkä- vaistoisena ihmisystävänä.

"Parikymmentä vuotta kirjapaino- alalla työskennellyni siirryin pape- rin ostajasta sen tuotekehittäjäksi ja markkinoijaksi. Maaliskuussa 1972 tulin Kymen jalostusteollisuuteen tuotannon ja myynnin väliseksi yh- dysmieheksi. Aiemmasta työkoke- muksestani oli hyötyä jäljentävän paperin myynnissä, koska pystyin neuvomaan kirjapainossa, miten tuo- tetta voitiin parhaiten jatkojalostaa. Tein myös paljon yhteistyötä kirja- painon asiakkaiden kanssa. Jäljentä- vän paperin käyttäjille järjestetyis- sä seminaareissa pyrittiin nykyai- kaistamaan asiakkaiden lomakkeis- toa ja ideoimaan, miten kopioiden laatu paranisi ja työaika säästyisi."

Jäljentävän Self Copy -paperin päämarkkina-alue oli Suomi. Jalos- teita meni hyvin kaupaksi myös Itä- Eurooppaan, pääosin silloiseen Neu- vostoliittoon. Jonkin verran paperia myytiin myös Lähi-itään.

"Länsi-Euroopan myyntiä rajoitti kova kilpailu. Totuus on, ettemme kyenneet vuosien varrella kehittä- mään mekaanisesti jäljentävän pape- rin laatua sitä tahtia kuin olisi pitä- nyt. Lisäksi kemiallisesti jäljentävän paperin hinta romahti yllättäen lähes- tyen meidän tuotteemme hintatasoa."

Vuonna 1987 Martti Menna siirtyi Kymen hienopaperin palvelukseen. Hän aloitti markkinointipäällikkönä ensin kotimaassa, mutta sai myö- hemmin markkina-alueekseen Itä- Euroopan. Tehtävään hänellä oli kartoittaa, mitä paperilaatuja alueel- le kannattaa kaupata ja mitä myynti- kanavia käyttää.

Neuvostoliiton markkinoinnissa Martti Menna ehti hetken aikaa tehdä yhteistyötä Finnpapiin kuuluvan Finnumagan kanssa. Tuohon aikaan itänaapurissa toimi keskitetty pape- rin jakeluorganisaatio, joka solmi ostosopimukset yleensä vuodeksi eteenpäin.

"Tätä nykyä Venäjälläkin paperia ostavat diilerit, joiden kanssa sopi- muksia tehdään yleensä kolmeksi kuukaudeksi. Paperia on helppo myydä, jos ei välitä luottoriskeistä. On kuulosteltava, tunnusteltava ja luotettavaakin vaikuttavaa liike-

Kymen lähettiläänä Itä-Euroopassa

kumppania on koko ajan seurattava. Sen voi sanoa, ettei yhtään luottotap- iota vielä ole tullut."

Martti Menna kertoo työnsä olleen mielenkiintoista, mutta toisaalta ras- kasta, koska Itä-Euroopassa markki- nointi ja tuotetietous ovat vielä var- haisasteella. Yhteistyössä paikallisten agenttien kanssa hän on pyrkinyt tekemään tunnetuksi Kymiä ja sen paperilaatuja sekä kouluttamaan asi- akkaita paperin käyttäjinä. Lupaa- vimpina markkina-alueina hän näkee Venäjän, Puolan sekä Baltian maat.

Asiakkaista ystäviksi

Markkinointipäällikkö Martti Men- nan kalenterivuodesta keskimäärin kolmannes on kulunut työmatkoilla kahdessatoista Itä-Euroopan maassa.

"Kiertäessäni itäeurooppalaisissa kirjapainoissa ja kustantamoissa olen oppinut, että sosiaalinen kanssakäy- minen vaatii omansa. Asiakas- suhdetta synnytetessä keskustele- minen ja ajatusten vaihto on idässä ehkä vieläkin tärkeämpää kuin län- nessä. Asiakkaat haluavat kaupante- on ohella kuulla, mitä uutta tapahtuu Kymillä ja alalla maailmanlaajuisesti."

"Yhteiskunnallisesta kehityksestä johtuen Itä-Euroopan maiden kansa- laisilla on ehkä länsimaalaisia hei- kompi itsetunto ja herkemmat var- paat. He ovat varuillaan ja tarkkaile- vat kaikkia heitä lähestymään pyrki- viä. Tuntuu tutulta, kun muistelee sotien jälkeisessä Suomessa vallin- nutta ajattelutapaa. Kehityksessä meitä edellä olevaa länsinaapuria pi- dettiin esikuvana, mutta jos ruotsa- laiset erehtyivät sanomaan yhdenkin poikkipuolisen sanan maastamme,

loukkaannuimme ja podimme huo- nommuuden tunnetta. Kenties juuri historiallisesta taustastamme johtuen suomalaiset saavat Itä-Euroopassa hyvän vastaanoton. Vastakohtana pröystäilevälle juppikulttuurille me edustamme yksinkertaisia, maanlä- heisiä arvoja. Meillä ei ole tapana katsoa muita alaspäin, vaan samalta tasolta."

Martti Menna on toisaalta toiminut idän "lähettiläänä" kymiläisten paris- sa. Itä-Euroopan tilanteen tuntien hän on talon sisällä painottanut kärsi- vällisyyttä ja ymmärtämystä.

"On totta, ettei itäänpäin ole aina helppo asioida. Vaikeudet eivät kuitenkaan johdu sikäläisten ihmisten tahdon puutteesta, vaan siitä ettei tekninen valmius ja henkilöstön am- mattitaito ole vielä lännen tasolla. Itäeurooppalaisilla on tällä hetkellä valtava halu muuttua, kehittyä ja menestyä. Lännen etumatkaa kuro- akseen heille ei riitä askeleittain eteneminen, vaan he pyrkivät harppo- maan monta porrasta kerralla."

Vuoden vaihteessa eläkkeelle siir- tyvä markkinointipäällikkö Martti Menna on saanut runsaasti fakseja ja kortteja kentältä.

"Olen iloisesti yllättänyt ja hieman hämilläni. Runsaan parinkymmenen yhtiöläisvuoden aikana olen ensisi- jaisesti ajatellut Kymen etua ja paras- ta. Nyt asiakkailta saamassani pa- lautteesta he ilmaisevat olevansa kii- tollisia minulle. Ehkä olen pystynyt antamaan heille sellaista tietoa, mitä he eivät muuten olisi saaneet. Vaik- ka olen liikkunut Itä-Euroopassa työ- asioissa, olen asiakassuhteita solmi- essani monasti huomannut saaneeni myös ystäviä."